

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 p. do 3-ej po południu.

Za wstawienie reklam Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40 bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne 50 o proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwykłych 5-cioszpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Prochy Marsz. Piłsudskiego na Wawelu

Uroczystości pogrzebowe w Krakowie

Mowa Prezydenta Rzeczypospolitej

NA DWORCU W KRAKOWIE

Na peronie Dworca Głównego w Krakowie, ozdobionego kirem, zielonymi festonami i barwami narodowymi o godzinie 7-ej rano gromadzą się przedstawiciele państw obcych, Rząd, byli premierzy, marszałkowie Sejmu i Senatu, generałowie, dyplomaci i t. p.

Dworzec został z publiczności opróżniony — prócz wspomnianych osobistości są tylko urzędujący kolejarze.

Wśród delegatów państw obcych są też przedstawiciele armii włoskiej, którzy — naskutek defektu samolotu — musieli przerwać podróż powietrzną i nie zdążyli do Warszawy pociągiem.

Inne grupy uczestników orszaku pogrzebowego i delegacje oczekują przed dworcem.

O godz. 7 min. 5 przybywa pociąg Prezydenta. Należy dodać, że pociąg

żałobny opóźniał się wskutek zbyt wielkiego przeciążenia torów, pociągami do Krakowa. Nie nadążono niemal z podstawianiem pociągów.

PANCERKA „PIŁSUDCZYK”

O godzinie 7.40 wyrusza pancerka „Piłsudczyk” — zwiastun pociągu żałobnego. O godz. 8.15 Prezydent wchodzi na peron. W pięć minut potem nadjeżdża już pociąg ze zwłokami Marszałka Piłsudskiego.

Z POCIĄGU NA LAWETĘ

Lokomotywa pociągu żałobnego zdobiona jest na froncie Orłem Białym na szkarłatnym tle. Powoli zajeżdżają dwa wagony pulmanowskie, potem trzy sygnalne, dwa normalne polskie wagony osobowe, za którymi zwolna zbliża się do podjumu platforma z trumną.

Platforma zarzucona jest kwieciami. Na straży dokoła trumny stoi 6 generałów, nieco opodal — czterech szwoierów.

Podjumu przysuwają do platformy. Wchodzi grupa generałów i oficerów, by odwiązać i zdjąć trumnę, a także usunąć brezent, który umieszczono pod sztandarem, dla zabezpieczenia trumny przed deszczem.

Ośmiu generałów znosi zwolna trumnę po ośmiu stopniach podjumu.

Do wejścia wiodą dwie wysokie, czarne ściany, na których szczytach płoną znicze. Między temi zniczami generałowie przenoszą trumnę.

ZNÓW NA LAWECIE

Za chwilę trumna spoczywa na lawecie, przygotowanej zawnazu. Orszak pogrzebowy zaczyna się rozwijać z placu kolejowego na plicę Basztową.

DZWONY KRAKOWSKIE

Biją dzwony krakowskie, wśród których góruje dźwięk „Zygmunta”.

Orszak sunie w tym samym mniej więcej porządku, jak i w Warszawie.

Najpierw — wojsko. Oddziały kawalerji, poprzedzane swymi pocztami sztandarowymi. Potem z chrząstaniem i stukotem kół ciągną armaty, wreszcie poczty chorągwi piechoty.

GŁÓWNA CZĘŚĆ ORSZAKU

Potem jest dłuższa przerwa w orszaku. Zdała dochodzi już jednak ponury łoskot bębnow. Zbliża się oniemiała orkiestra, w której czynni są tylko doboże, bijący w okryte krepą bębny.

Zaczyna się główna część pochodu. Idą oddziały piechoty, a wśród nich odział 16 p. p. rumuńskiej, idą oddziały polskiej piechoty, kompania marynarki wojennej.

Rozpoczyna się korowód wieńców: od Prezydenta, Sejmu, Senatu, Rządu, obcych państw i t. p.

Jakkolwiek jest ich znacznie więcej, niosą ich tylko sześćdziesiąt parę.

Za wieńcami niosą na poduszkach ordery, prócz włożonych do trumny.

Rozpoczynają się długie szeregi duchowieństwa. Nadjeżdża laweta, za którą idzie, prowadzona przez gen. Rydz-Śmigłego p. Aleksandra Piłsudskiego, córki, prowadzone przez gen. Sosnkowskiego, trzej bracia: Adam, Kazimierz i Jan Piłsudscy oraz najbliższa rodzina. Nad-

chodzi p. Prezydent, poprzedzany przez szefa protokołu dyplomatycznego w otoczeniu swej świty, potem marszałkowie Sejmu i Senatu, przedstawiciele szefów państw obcych, Rząd, przedstawiciele naczelnych władz sądowych, generałowie, dyplomaci, przedstawiciele świata naukowego i literackiego, delegaci wojska, organizacji legionowych, powiatów, strzeleckich, delegaci szeregu innych instytucji.

NA WAWEL

Orszak podąża ul. Basztową, Szczepańską na Rynek, który okrąża. Za szpalarami wojska i organizacji stoją w głębokiej ciszy tłumy ludności.

Z gmachów spływają chorągwie, latarnie, zakryte kirem, płoną.

Z wieży Marjackiej witają trumnę dźwięki hejnału.

Z rynku kondukt podąża ulicą Wiaśną i Straszewskiego w stronę Wawelu.

NA WAWELU

Poczty chorągwi i delegacje organizacji ustawiają się wzdłuż murów wawelskich. O wpół do jedenastej kondukt wkrocza na Wawel. Laweta zajeżdża na dziedziniec i o godz. 11 zatrzymuje się przed wejściem do katedry.

Z trybuny, ustawionej przy wejściu do katedry, wygłasza przemówienie, które podajemy obok, p. Prezydent Ignacy Mościcki.

NAPOŻENSTWO ŻAŁOBNE

Po tem przemówieniu trumna została zdjęta z lawety i generałowie wnoszą ją do katedry.

Modły odprawiają najpierw duchowni unicy z metropolitą Szeptyckim na czele, a potem rzymsko-katolicy z metropolitą Sapieha.

W świątyni obecni są, prócz Rodziny, Prezydent, Rząd, przedstawiciele szefów państw obcych, marszałkowie Sejmu i Senatu.

Po wpół do pierwszej obrządek dobiega końca. W chwili, gdy trumna znoszona jest do krypty, rozlega się 101 strzałów armatnich i orkiestra gra „Pierwszą Brygadę”.

ŻAŁOBNA PRZERWA W AUDY- CJACH POLSKIEGO RADJA

Natychmiast po zakończeniu uroczystości pogrzebowych, połączone rozgłoszenie polskie przerywają pracę i, na znak żałoby nie będą nadawać żadnych audycji, aż do poniedziałku rano.

ZAKOŃCZENIE ŻAŁOBY

Minister Spraw Wewnętrznych zarządził w dniu 16 maja r. b., iż uchwalone przez Radę Ministrów, z powodu śmierci Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego zawieszenie na obszarze całego Państwa, publicznych widowisk, koncertów i zabaw, z uwagi na żałobę narodową, trwało do 18 maja b. r. włącznie, jako do dnia Jego pogrzebu.

(PAT)

WYJAŚNIENIE

We wszystkich uroczystościach, związanych z pogrzebem marszałka Piłsudskiego misje nadzwyczajne państw obcych były ustawiane w porządku alfabetycznym według alfabetu francuskiego. (PAT)

Mowa Prezydenta Rzeczypospolitej

Przed wejściem do katedry p. Prezydent Rzeczypospolitej, Ignacy Mościcki, wygłosił następujące przemówienie:

„Cieniom królewskim przybył towarzysz wiecznego snu. Skroni jego nie okala korona, a dłoń nie dźmierza berła. A królem był serce i władca woli naszej. Półwiekowym trudem swego życia brał we władanie serca po sercu, duszę po duszy, aż pod purpurę królestwa swego ducha zagarnął niepodzielnie całą Polskę.

Śmiałością swej myśli, odwagą zamierzeń, potęgą czynów z niewolnych rąk kajdany zrzucił, bezbronnym miecz wykuł, granice nim wyrabiał, a sztandary naszych pułków sławą uwięczył.

Skazonych niewolą nauczył honoru bronić, wiarę we własne siły wskrzeszać, dumne marzenia z orlich szlaków na ziemię sprowadzać i w twardą rzeczywistość zamieniać.

Dał Polsce wolność, granice, moc i szacunek.

Czynami swymi budził u wszystkich po wszystkie krańce Polski iskry tęsknot do wielkości.

A miliony tych iskieł z milionów serc wracały rozżarzone miłością do tego, który je wskrzeszał, aż stał się on jasnością, spływającą na całą naszą ziemię, i płomieniem wytapiającym kruszec beczenny, który w skarbcu narodowym naszych wartości moralnych pozostanie odtąd na wieki.

Wielkie dziedzictwo pozostawił w spadku po sobie, — ten potężny władca serc i dusz polskich.

Cześć, jaką otaczaliśmy Józefa Piłsudskiego za Jego życia wzmagą się dziś i potęgniej będzie w Polsce z godziny na godzinę coraz stokrotnie.

Niech hołdy dziś prochom wielkiego Polaka składane zamieniają się w służby dochowania wierności dla Jego myśli w daleką przeszłość przenikających. Niech przekują się w obowiązki strzeżenia dumy i honoru narodu, niech wole nasze do twardej pracy i walki z trudnościami zaprawią, a serca nasze wielką jego dla Ojczyzny miłością rozpala.

U bram domostw naszych postawmy warty, byśmy beczennego kruszczu cnót przez niego pozostawionych nie uszczuplili, niczego z wielkiego po nim dziedzictwa nie uронili i byśmy duchowi jego, troską za życia o losy Polski umęczonemu, spokój w wieczności dali”.

Ostatnia podróż Marsz. Piłsudskiego Od Radomia do Krakowa

Opis początku wędrowki pociągu żałobnego ze zwłokami marsz. Piłsudskiego od Warszawy do Radomia podaliśmy osobno. Na tem miejscu zamieszczamy opis przebiegu tej „ostatniej podróży” na szlaku od Radomia aż po Kraków.

W SKARŻYSKU

Pociąg żałobny zatrzymał się na stacji w Skarżysku o godz. 24-ej. Na dworcu zgromadzili się delegacje z 200 sztandarami. Przeszło 5000 osób oczekiwało w skupieniu nadejścia pociągu. Delegacje reprezentowały 5 powiatów. Wzdłuż toru od Szydłowca do Skarżyska stały tłumy okolicznych mieszkańców, które obliczają na kilkadziesiąt tysięcy. Wzdłuż toru kolejowego płonęły wszędzie znicze.

W chwili odjazdu pociągu ze Skarżyska odezwały się wszystkie syreny fabryk i parowozów.

Podczas postoju pociągu odprawiono modły żałobne. (PAT)

W KIELCACH

W żałobnej manifestacji wzięły udział olbrzymie rzesze ludności. Na wszystkich wzgórzach ziemi kieleckiej płonęły znicze.

W MIECHOWIE

Pociąg żałobny przybył do Miechowa o godz. 5-ej i po 15-minutowym postaju odszedł w dalszą drogę. Egzekwie przed trumną odprawił ks. kanonik Piasecki w otoczeniu duchowieństwa. Na stacji obecny był dowódca OK Kraków gen. Łuszczynski, przedstawiciele władz państwowych i samorządowych oraz tysiączne rzesze publiczności z Miechowa i okolic. Na okolicznych wzgórzach płonęły ogniska. Nad pociągiem unosił się samolot. (PAT)

Depesza Paderewskiego

Ignacy Paderewski nadesłał bardzo serdeczne depesze z wyrazami współczucia na ręce p. Aleksandry Piłsudskiej i p. Prezydenta Rzeczypospolitej. P. Prezydent odpowiedział depeszą równie serdeczną.

W perspektywie kilku dni

Gdyśmy szli za trumną JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO, — żegnaliśmy te wartości Jego życia, które są obce i dalekie bardzo wielu przedstawicielom „dnia dzisiejszego”. Ale myśl o nich właśnie, o nich przedewszystkiem, drżała pod szarą kurtką kurjerki I Brygady, obdarzonej krzyżem „Virtuti Militari” i pod niejednym mundurem oficerskim.

Tych rzeczy nie zrozumieją nigdy ani publiczności obozu konserwatywnego, ani wodzowie „sier gospodarczych” czy kierownicy „Resurs obywatelskich”. A jednak to, o czem myślimy myśleli w godzinach pogrzebu — „Polska podziemna”, rok 1905, „Polska walcząca” lat 1914—1918, — to winno pozostać w pierwszym rzędzie we wspomnieniu polskich mas; ostatniem pozdrowieniem „minionych dni” zamknęła się tamta karta historii.

Czy istnieje teraz jakakolwiek możliwość „jedynolitego frontu” CAŁEGO obozu „sanacyjnego” i CAŁEGO obozu „narodowego”? UCZUCIO-
WO w tej chwili nie istnieje. Ale interesy gospodarczo-społeczne pewnych kół będą parły w tym kierunku. Zadanie polskiego ruchu socjalistycznego leży w innej płaszczyźnie; TRZEBA SKUPIĆ WSZYSTKIE SIŁY W POLSCE, WROGIE KAPITALIZMOWI I FASZYZMOWI. Jeżeli to zadanie będzie wykonane, — stanie otworem wielka szansa wyjścia na nowy dziejowy szlak.

Nie chcę ani przesądzać, ani przewidywać najbliższego rozwoju wypadków politycznych. Jedno jest pewne: Socjalizm polski dźwiga na sobie odpowiedzialność ogromną, za gładnienie tej odpowiedzialności nie rozwiąże za niego nikt; i jego roli nie spełni za niego nikt; i jedno i drugie wykonać może TYLKO ON SAM.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Co to znaczy?

Niedawno w „Czasie” ukazał się artykuł naczelny o położeniu wojennym i międzynarodowym Czechosłowacji. W artykule tym szczególnie podkreślono bardzo wydłużoną linię graniczną Czechosłowacji, zwłaszcza od strony północnej (niemieckiej), i wynikające stąd trudności obrony wojskowej. Ogólny ton artykułu był zimny, napół szyderczy, napół brutalny wobec państwa o tak trudnych warunkach naturalnych do obrony wojskowej — ton prawie napastliwy.

A przecież „Czas” w sprawach polityki zagranicznej nie może być uważany za pismo bez znaczenia, skoro stoi on blisko księcia Radziwiłła, prezesa komisji spraw zagranicznych obecnego naszego Sejmu, a na wystąpienia publiczne księcia szeroko powołuje się prasa zagraniczna.

W ostatnich dniach znów pojawiło się doniesienie prasowe, że w toku rozmów warszawskich ministrów Becka i Laval'a Rząd polski wyraził zgodę swoją na taki pakt wschodni, z którego w każdym razie byłaby wyłączona Czechosłowacja, jako państwo raczej środkowo-europejskie, niż wschodnio-europejskie.

Słowem, odsunięcie się od Czechosłowacji całkowite, radykalne w polityce zagranicznej polskiej, następczające bardzo poważny materiał do zastanowienia się.

Wiemy, kto jest dziś wrogiem Czechosłowacji i do czego zmierza. Niemcy hitlerowskie w swej misji dziejowej zbierania wszystkich ziem w Europie z ludnością niemiecką nie pomijają północnych Czech o znacznej ilości Niemców i jedną z głównych trudności obecných Czechosłowacji jest kwestia Niemców sudeckich (Sudetendeutschland), jak nazywa obóz hitlerowski północne obszary czeskie, graniczące z Saksonią, w których wielki odłam niemieckiej ludności mieszczańskiej wyraża ciężką do hitlerowskiej Rzeszy. U tego niemieckiego sąsiada Czechosłowacji argumentacja, z którą występuje u nas „Czas”, jest zrozumiała i zupełnie normalna.

Węgry, rządzone przez kliki wojskowe - obszarowe, nie zapominają bynajmniej o Słowaczynie, przez długie lata gniezionej przez nich i wynaradawianej, a obecnie wchodzącej w skład państwa czesko-słowackiego. I one gotoweby Czechosłowację poważnie okroić z innej strony. I im argumenty „Czasu” trafiłyby szybko do przekonania i znalazłyby dalsze jeszcze rozwinięcie i uzupełnienie.

Ale co ma w tem wszystkim za rolę

Polska, zwłaszcza gdy Czechosłowacja jest nie tylko naszym sąsiadem południowym, ale i nieodłącznym towarzyszem politycznym Francji i gorącym orędownikiem utrzymania obecnej równowagi europejskiej i utrwalenia pokoju wbrew tym, którzy tylko w drodze wojny urzeczywistnić mogą swe dążenia zabiorcze. Czy i Polska także miałaby coś do zys-

kania w tej perspektywie wojennej, w której zginąć miałaby Czechosłowacja, nazywana nowem, powojennem wydaniem przedwojennej, wielonarodowej Austrii?

Sądźmy, że dość jest postawić to pytanie, a rzeczą właściwych czynników jest odpowiedź na nie.

M. B.

ABSOLWENCI WYŻSZEGO STUDIUM HANDLOWEGO w Krakowie

zechcą we własnym a istotnym swoim interesie przestać bezwzględnie swój adres Sekretariatowi Wyższego Studium Handlowego.

Sytuacja wewnętrzna W. Brytanii

Przed zmianą Rządu?

Wczorajsza londyńska prasa poranna w dalszym ciągu notuje pogłoski o możliwości zmian w gabinecie.

Korespondent polityczny „Daily Mail” donosi, że sprawa przekształcenia gabinetu była omawiana w piątek pomiędzy Baldwinem a Mac Donaldem. Jak twierdzi pismo, żadnej decyzji nie powzięto. W kołach miarodajnych coraz częściej słyszy się nazwisko lorda strażnika tajnej pieczęci Edena, jako następcy ministra spraw zagranicznych sir Johna Simona. Nie jest rzeczą pewną, czy Mac Donald ustąpi ze stanowiska premiera w ciągu lata, czy też będzie stał na czele Rządu „jedności narodowej” pod czas najbliższych wyborów do Izby Gmin.

„Daily Herald” twierdzi, że w najbliższym czasie nastąpi zmiana na stanowisku ministra spraw zagranicznych, natomiast inne przesunięcia zostaną odłożone do czasu po wyborach powszechnych, które mają nastąpić w październiku. (ATE).

**

Prasa angielska snuje dalej kombinacje na temat stopniowej rekonstrukcji gabinetu, która ma niebawem nastąpić. Przypuszczenia dzienników idą w tym kierunku, że premier Mac Donald i wicepremier Baldwin zamienią się stanowiskami.

„Daily Herald” jednak przepowiada.

Mac Donald pozostanie na swoim stanowisku i poprowadzi „Rząd narodowy” do nowych wyborów w październiku, po których ewentualnym zwyciężstwem przejdzie do rządu dopiero ustąpi i odda premierostwo Baldwinowi.

Wszystkie dzienniki zgadzają się co do jednego, a mianowicie, że napewno ustąpi sir John Simon i że obejmie te sprawy wewnętrznych. Natomiast na stanowisko ministra spraw zagranicznych „typowany” jest powszechnie lord Eden, chociaż „Daily Mail” wspomina o tendencjach powołania spraw zagranicznych ministrowi handlu Runcimenowi lub kanclerzowi skarbu Chamberlainowi. Ponadto przewidywane jest ustąpienie ministrów spraw wewnętrznych Gilmore'a, lotnictwa — lorda Londonderry, wojny — lorda Hailshama, zdrowia — sir Hiltona Younga. Mowa jest o objęciu ministerstwa wojny przez obecnego ministra domniów Thomasa. Gazety podkreślają jednak, że narady w sprawie rekonstrukcji nie zostały jeszcze ukończone i że ogłoszenie o dokonanej rekonstrukcji nie nastąpi wcześniej, jak za miesiąc. (PAT.)

Ceny zboża zwyżkują

Na rynku zbożowym nastąpiła zwyżka cen. Ceny żyta podniosły się przeciętnie z 13,75 zł. na 14,25 za korzec. Podrożała również pszenica.

Pogłoska o zamachu na Hitlera

Zaprzeczenie urzędowe

W związku z fałszywymi pogłoskami, jakie rozeszły się o rzekomym zamachu na kanclerza Hitlera, miał premier Goering wyjechać z Krakowa. Wiadomość tę dementujemy. Premier Goering był w Krakowie i był po skończeniu nabożeństwa na śniadaniu w hotelu francuskim, dawanym dla nadzwyczajnych delegacji zagranicznych przez pana ministra Becka. (PAT).

Niemieckie biuro informacyjne donosi: wczoraj o godzinie 11-ej w katedrze św. Jadwigi w Berlinie odbyło się nabożeństwo żałobne za duszę marszałka Piłsudskiego, na które przybył niemiecki kanclerz Rzeszy Adolf Hitler, minister spraw zagranicznych von Neurath, minister „Reichswehry” von Blomberg, minister propagandy dr. Goebbels, minister pracy Seldte, minister wyżywienia Darre, minister komunikacji von Eltz-Rueberach, minister Rzeszy dr. Frank, małżonka premiera gen. Goeringa, szef dowództwa armii gen. von

Fritsch, szef dowództwa marynarki admirał Raeder, członkowie korpusu dyplomatycznego oraz liczni przedstawiciele sfer urzędowych. U wejścia do katedry niemiecki kanclerz Rzeszy powitany był przez ambasadora R. P. Lipskiego, który wprowadził kanclerza do wnętrza kościoła i towarzyszył mu do miejsca, które dla niego było zarezerwowane. Przy tej okazji niemiecki kanclerz Rzeszy złożył ponownie ambasadorowi Lipskiemu swe osobiste kondolenie z powodu zgonu marszałka Piłsudskiego. (PAT).

Sprawa kłajpedzka

Prezydent Litwy ułaskawił skazanych na śmierć

Wiadomość o zatwierdzeniu wyroku w sprawie kłajpedzkiej przez Najwyższy Trybunał Litwy dałamy osobno. Depesze ostatnie brzmią następująco:

Niemieckie biuro informacyjne wydało wczoraj w południe nadzwyczajny dodatek, przynoszący z Kowna następującą wiadomość:

Jak się dowiadujemy z miarodajnego źródła, prezydent Litwy nie oczekując jakichkolwiek próśb o łaskę z własnej woli zamienił wyroki śmierci przeciwko 4-em obywatelom kłajpedzkim na dożywotnie ciężkie więzienia. (PAT).

Wiadomość o zatwierdzeniu wyroku w sprawie kłajpedzkiej przez litewski sąd kasacyjny (Najwyższy Trybunał), wywołała w Berlinie niebywały wybuch oburzenia. Wszystkie dzienniki poranne zamieszczają wiadomość tę na naczelnym miejscu, opatrując ją widocznymi tytułami, dającymi wyraz najwyższemu rozgoryczeniu.

„Voelkischer Beobachter” mówi o sankcjonowaniu zbrodniczego wyroku litewskiego sądu wojennego. Nie spodziewano się takiego pogwałcenia prawa i takiego wyroku nienawiści, nie mającego nic wspólnego z sprawiedliwością. Wyrok kowieński jest morderstwem

politycznym, które wywołać musi w całym świecie cywilizowanym odruch potępienia.

„Deutsche Allgemeine Ztg.” widzi w wyroku wyraz nienawiści przeciwko wszystkiemu, co niemieckie. Nie powinien i nie może dojść do wykonania tego najgorszego mordu sądowego.

Według „Börsen Ztg.” zatwierdzenie wyroku zostało przyjęte przez cały naród niemiecki, jako niesłychane wyzwanie. (PAT).

PROF. BIRZYSKA.

Z Kowna donoszą, że profesor Birzyska, po złożeniu godności prezesa „Związku Wyzwolenia Wilna”, ustąpił również ze stanowiska wiceprezesa Związku Popierania Litwinów Zagranicą. Prof. Birzyska zamierza poświęcić się wyłącznie pracy naukowej. (PAT).

Wytwórnia i Skład Przyborów do Rybołówstwa
najtańsze
B-cia Małkowsky
Warszawa, Graniczna 3

Telegraf -- telefon -- radio

Z całego świata

LKWIDACJA STRAJKU.

Z Dublina donoszą: Trwający od 11 tygodni strajk robotników transportowych został zlikwidowany na skutek interwencji ministra gospodarki narodowej wolnego państwa irlandzkiego. Strajkujący przyjęli większością 1500 głosów propozycję rozjemczę. (ATE).

WIZYTA PROTEKTORÓW.

Z Tokio donoszą: Ajercja „Kokutsu” podaje, że w Mandżurji czynione są przygotowania na przyjęcie japońskiego ministra spraw wojskowych, generała Hajaszi, który wyjeżdża do Mandżurji w dniu 21 maja w towarzystwie oficerów i wyższych urzędników ministerstwa. Po drodze inspekcją gen. Hajaszi do okęgów strategicznych Mandżurji potrwa trzy tygodnie. (ATE).

„TRZECIA” RZESZA I MANDŻURJA.

Z Tokio donoszą: Ambasador niemiecki von Dirksen znajduje się obecnie w Mandżurji. Zadaniem von Dirksena jest zbadać na miejscu politycznej i gospodarczej sytuacji nowego państwa i przedstawić Rządowi niemieckiemu swych uwag w sprawie uznania Mandżurji przez Rzeszę niemiecką. (ATE).

CHOROBA WILHELMA II.

Z Amsterdamu donoszą: Pogłoski o chorobie byłego cesarza Wilhelma kursują w dalszym ciągu. Podobno cesarz od kilku dni nie opuszcza łóżka. Kanclerz zamku w Doorn odmawia wszelkich wyjaśnień o chorobie byłego kaisera. (ATE).

KINA PARYSKIE.

Zamknięcie teatrów i kinematografów paryskich, które było przewidywane na początek wielkiego sezonu paryskiego, t. j. na koniec maja zostało odroczone na parę dni. W piątek szef gabinetu premiera Flandina odbył rozmowę z delegacją dyrektorów teatrów paryskich. Oświadczył on, że natychmiast po zebraniu się parlamentu premier Flandin

przedstawi Izbie projekt ustawy o zmniejszeniu podatku widowiskowego od teatrów i kinematografów. Przedstawiciele dyrektorów teatrów obiecali nie zamykać narazie swych przedsiębiorstw w oczekiwaniu uchwały parlamentu. (ATE).

NA OBCEJ ZIEMI.

W tych dniach została przejechana w Nowym Jorku prosta wyrobница polska. Zapisala ona cały swój majątek, zdobyty latami żmudnej pracy, a wynoszący przeszło 12.000 dolarów gotówką, na ulepszenie i rozbudowę budynku szkolnego i pomoc materialną dzieciom szkolnym w Mietniowie, pod Wieliczka. Wykonawcą swego testamentu zmarła mianowała Konsula generalnego Rzeczypospolitej w Nowym Jorku. (PAT).

C. K. W.

W poniedziałek, 20 maja, o godz. 10 rano w lokalu przy ul. Wareckiej 7, odbędzie się posiedzenie C. K. W. PPS.

Nowy Konsul polski w Mor. Ostrawie

Nowomianowany kierownik Konsulatu R. P. w Morawskiej Ostrawie p. starosta Aleksander Klotz objął urządowanie. P. Konsul Generalny Leon Malhomme pozostanie jeszcze czas jakiś w Morawskiej Ostrawie, celem zlikwidowania swych spraw.

Zgon wice-prezydenta Warszawy

PAT donosi, że dnia 17 maja o godz. 18-ej, bezpośrednio po powrocie z pogrzebu Marszałka Piłsudskiego, zmarł nagle na udar serca wiceprezydent miasta Warszawy, Czesław Zawistowski.

PROTEST LITEWSKI

Agencja Reutera donosi z Kowna: Rząd litewski postanowił założyć protest w Berlinie przeciwko demonstracjom antylitewskim w Królewcu i Tyliczu. (PAT).

PODRÓŻ „DARU POMORZA”

Statek szkolny „Dar Pomorza”, w czasie pobytu w porcie australijskim Broome, spotkał się z serdecznym przyjęciem ze strony miejscowych władz i ludności.

Statek wyruszył w dalszą drogę w dniu 12 maja r. b. Najbliższym portem postoju statku będą wyspy Mautitus (port S. Louis).

Kapitan statku donosi depeszą, że na statku wszystko w porządku i że wszyscy są zdrowi. (PAT).

DRUKARNIA

„ROBOTNIK”

Warecka 7

przylmule
wszelkie zamówienia w zakres drukarstwa wchodzące

SPECJALNOSC
CZASOPISM

Wykonanie
szybkie
i dokładne

Włochy i Abisynia

Londyn szuka drogi wyjścia z konfliktu

Konflikt włosko-abisyński stanowi w dalszym ciągu centrum zainteresowania angielskich kół politycznych. Ambasador w Rzymie sir Erick Drummond, który brał udział we wczorajszym posiedzeniu gabinetu wyjedzie dziś prawdopodobnie do Rzymu. Koła polityczne przywiązują wielkie znaczenie do piątkowej audjencji sir Johna Simona u króla Jerzego. Minister Eden, który wyjeżdża do Genewy, otrzymał instrukcje od gabinetu. Podobno będzie posiadał on dość znaczną swobodę działania, albowiem angielskie sfery polityczne obawiają się, że Włochy mogą wystąpić z Ligi Narodów w razie uchwalenia ostrej rezolucji, potępiającej ich stanowisko.

Korespondent dyplomatyczny „Morning Post” donosi, że tylko porozumienie trzech mocarstw zachodnich może uchronić Ligę Narodów od poważnego

kryzysu. Minister Eden, który wykazał niejednokrotnie wiele zręczności dyplomatycznej potrafi przypuszczalnie znaleźć odpowiednie wyjście z sytuacji. (ATE)

CHOROBA PŁUCA osłabiają organizm

Leczenie chorób płuc polega na stworzeniu takich warunków, aby zdolności obronne organizmu zostały odpowiednio wzmocnione i wykorzystane.

Ziela Magistra Wolskiego „PULMOSA”, zawierające niezmiennie rzadką roślinę chińską Schin-Schen, stosują się przy kaszlu, zaflegmieniu, potach i stanach podgorączkowych, przynoszą ulgę.

ZIOŁA ze znak. ochr. „PULMOSA” do nabycia w aptekach i drogeriach (składach aptecznych).

Wytwórnia Magister E. Wolski, Warszawa, Ziota 14, m. 1.

Powstanie w Mandżurji

Zacięte walki o Sinfun

Oddział powstańców mandżurskich, znany pod nazwą „dużych mieczów”, zajął miasto Sinfun na pograniczu Dżeholu i Hebe, wypierając stąd załogę japońską. Władze japońskie poleciły ludności cywilnej porzucić miasto i po otrzymaniu posiłków, przysięgły szturm

na powstańców. Rozegrała się zacięta walka, która trwała cały dzień. W rezultacie powstańcy zostali wyparci z miasta, z którego, wskutek intensywnego bombardowania z samolotów, pozostały prawie same zgłiszczyska. (ATE).

Uniwersytet im. Marszałka Piłsudskiego

Senat Uniwersytetu Warszawskiego na nadzwyczajnym posiedzeniu powziął uchwałę, by zgodnie z projektem wydziału humanistycznego wystąpić z wnioskiem do władz zwierzchnich w sprawie zmiany nazwy uczelni na „Uniwersytet Imienia Marszałka Piłsudskiego”. Uchwa

ła Senatu U. W. zapadła jednogłośnie pod przewodnictwem rektora U. W. prof. Piętkowskiego. Senat uniwersytecki zwróci się z tą prośbą do ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. (PID).

Wielki pakt a małe paki

Czechosłowacja zawarła z Rosją sowiecką pakt wzajemnej pomocy na wzór paktu francusko - sowieckiego. W ten sposób, jeśli pominąć małe granice z Belgją, Luksemburgiem i Danją, Niemcy byłyby okrażone ze wszystkich stron, gdyby nie Polska, która osłania Niemcy ze wschodu. Teraz dopiero okazuje się w całej pełni wartość paktu polsko - niemieckiego dla Niemiec, a jednocześnie po twierdza się znowu, jakim ciężarem jest ten pakt dla Polski.

Przy tej sposobności godzi się przypomnieć — co już zresztą nieraz podkreślano — że cała ta masa paktów byłaby zbędna, gdyby państwa, należące do Ligi Narodów, dotrzymywały swych zobowiązań, wynikających z Paktu Ligi Narodów i gdyby sama Liga przestrzegała przepisów Paktu.

Pakt Ligi Narodów bowiem stanowi, że Rada Ligi zaleca rządcom państw, należących do Ligi, podjęcie kroków wojennych, celem zapewnienia poszanowania dla zobowiązań z tytułu Paktu Ligi, o ile którykolwiek z członków Ligi rozpocznie wojnę z innym państwem.

Pakt stanowi, że takie samo postępowanie ma być stosowane w razie, gdyby członek Ligi, będąc w zatargu z innym państwem, nie przestrzegał procedury, zaleconej przez Pakt, lecz rozpoczął wojnę.

Wreszcie Pakt stanowi, że w razie, gdyby Rada Ligi przy pokojowym rozstrzygnięciu spraw, nie udało się uzyskać jednomyślności, to członkowie Ligi mają wolne ręce i mogą postępować tak, jak uważają za stosowne.

Jak widać z powyższego, pakt w sprawie pomocy, zawarty przez Rosję z Francją i Czechosłowacją, są tylko uzupełnieniem ostatniego z przytoczonych artykułów Paktu Ligi. Owo żądanie jednomyślności jest istotnie poważnym skrepieniem ruchów państwa, napadniętego przez inne państwo. Byłby to przepis rozsądny, gdybyśmy żyli w świecie, zażywającym niezamąconej rozkoszy pokoju, ale nieszczęście tego daleko.

Alte ten przepis dałby się łatwo zmienić przez uchylenie jednomyślności. Wtedy pakt byłby odrębne wzajemnej pomocy stałby się zbędnym.

Liga Narodów jednak nie zdobyła się dotąd na żadną zmianę Paktu. A co gorsza, nie zdobyła się na egzekucję, na siłę fizyczną, zdolną wprowadzić w życie przepisy Paktu. Stąd właśnie pochodzi cała niemoc Ligi. Temu też głównie przypisać należy, że Liga nie stosuje własnego Paktu, czuje się bowiem bezsilną i ulega każdemu większemu państwu, mającemu tyle siły, że może sobie pozwolić na lekceważenie Ligi.

Alte Liga i państwa, w jej skład wchodzące, nie tylko nie stosują przepisów Paktu, ale co więcej — nawet przeciwstawiają się niektórym przepisom i nie chcą ich użycia.

Oto np. dużo mówiło się u nas i pisało w związku z projektem Paktu Wschodniego o przemarszu wojsk przez cudze terytorium. Rząd polski oficjalnie — w rozmowach z meżami stanu Anglii i Francji — kategorycz-

nie odrzucał pomysł przemarszu wojsk obcych przez terytorium Polski i to stanowił jeden z walnych argumentów Polski przeciw wschodniemu paktowi wzajemnej pomocy na wzór francusko - sowieckiego.

Tymczasem art. 16 Paktu Ligi Narodów wyraźnie mówi, że członkowie Ligi

„przedsięwzięć niezbędne środki celem ułatwienia przemarszu przez ich terytorium sił wojskowych każdego członka Ligi, uczestniczącego w akcji wspólnej, mającej wymód poszanowania zobowiązań Ligi”.

Rząd polski występuje tedy nie przeciw projektowi Francji i Rosji, lecz artykułowi Paktu Ligi Narodów.

Komuniści w przymierzu z Hitlerem

Nasi komuniści, są chyba jedynymi wśród komunistów świata ze swoim programem i ze swoją taktyką. Przed wojną zasadniczą częścią ich programu była walka z dążeniami niepodległościowymi polskiego proletariatu. Chociaż — co prawda — sam Lenin, ten genialny myśliciel i taktik, nazwał przeciwstawianie się polskich komunistów dążeniom niepodległościowym ludu polskiego głupstwem, nie mogą się ani ruszyć wyleczyć z antyniepodległościowego obłądzenia. Swego czasu, kiedy Hitler był już blisko władzy wydali nasi komuniści — zdaje się na rozkaz niemieckich komunistów — odezwę do górnośląskich robotników z wezwaniem do rozpoczęcia walki o „samookreślenie się Górnośląska, a do oderwania się od Polski”. Głupkawe to wezwanie potraktowali robotnicy śląscy tak, jak na to zasługiwało. Pędzili agitatorów. Każdemu, kto nie postradał rozsądku zdawało się, że to komunistyczne żądanie oderwania Górnośląska od Polski było tylko jakimś wykołajaniem się kierowników, w chwili jakiegoś zamroczenia umysłowego.

Niestety! Jak widzimy antyniepodległościowy bzik polskich komunistów stał się nieuleczalną chorobą. Bo oto w czasie kiedy w Niemczech panuje Hitler, a komuniści i socjaliści są prosto mordowani, jak dzika zwierzęta na łowach, lub maltretowani w więzieniach i obozach koncentracyjnych, wydają polscy komuniści przed 1-szym Maja odezwę do robotników górnośląskich, w której poza sakramentalnie obowiązującymi obelgami pod adresem kierowników klasowych związków i P. P. S., oraz poza litanją różnorodnych postulatów, utrzymanych na poziomie właściwej komunistom demagogii, wzywają robotników śląskich do walki o „samookreślenie się Górnośląska drogą plebiscytu, aż do oderwania się”.

W imię tego hasła zwracają się komuniści w tej odezwie do klasowych Związków Zawodowych i P. P. S. o stworzenie „jednolitego frontu” i o rozpoczęcie wspólnej walki. Przecieramy oczy... i nie wiemy co nas ma więcej oburzać: głupota, czy cynizm propagatorów tego „samookreślenia się Górnośląska, aż do oderwania się”.

O polityce i taktyce naszych komunistów, o ich etyce i uczciwości w stosunku do nas — robotników, mamy już dawno wyrobiony właściwy sąd. Nie posądzamy jednak mi-

Głos przestrogi z Węgier

Węgierski poseł z opozycji Eckhardt, natwierając do ostatnich wyborów na Węgrzech, pisze, że barbarzyński system prawa wyborczego, i związana z nim praktyka wyborcza ciągną na narodzie węgierskim, jak „wewnętrzny Trianon” (w Trianon podpisał Węgry pokój po przegranej przez państwa centralne wojnie — przyp. Red.). Kłeska ta jeszcze pogłębiała została przez obecne wybory. Szkody, które wyrządził Rząd naszym najwyższym walorom moralnym, nie da się powetować. Pan prezes ministrów postępowaniem swoim uczynił szeroki wyłom w jedności narodowej. Zapowiadamy otwartą walkę systemowi jednopartyjności i zasadzie totalności, które utrwalają w kraju naszym panowanie przemocy, hamują rozwój naszej dziejowej konstytucji, a naród, będący w ciężkich warunkach polityki zagranicznej, narażając na nieobliczalne ustrząsy wewnętrzne.

Nie będziemy tu roztrząsać, czy artykuł ten jest słuszny, czy nie. Ale póki on istnieje, to obowiązuje członków Ligi. Państwa zaś, przeciwne temu artykułowi, winne dążyć do tego, by go zmienić, lub usunąć. W przeciwnym bowiem razie Liga Narodów, ten parlament świata, traci wszelką rację bytu. Instytucja tej miary i takiego znaczenia co Liga Narodów nie może być traktowana, jak parlament i obywateli pierwszego lepszego kraju dyktatury.

Powódz paktów, zalewająca obecnie Europę, ma swe źródło w tem, że wielki Pakt Ligi Narodów pozostał do tąd — dokumentem historycznym.

(B)

Miedzynarodowa afera na szkodę polskich wychodźców

Syndykat emigracyjny w Warszawie otrzymał wiadomości telegraficzne z Buenos - Aires w sprawie załamania się jednego z biur podróży p. n. „European Express Line”. Towarzystwo to zbankrutowało, a jego właściciele znaleźli się w więzieniu. Wiadomość ta jest przykłą niespodzianką dla wielu osób, które przygotowywały się do wyjazdu z Polski do Argentyny. Jak się okazuje, liczni

krewni kandydatów na emigrantów zakupili w tem towarzystwie karty określone dla swoich członków polskich, jak również wpłacili kwoty, związane z przejazdem. Pieniądze te są obecnie bezpowrotnie stracone, gdyż okazało się, że zbankrutowane towarzystwo było terenem międzynarodowej afery emigracyjnej. (PID).

Kina od dziś czynne normalnie

Związek właścicieli kinoteatrów, opierając się na zarządzeniu Ministerjum Spraw Wewnętrznych, zdecydował uru-

chomić z dniem dzisiejszym wszystkie kina.

Pozbawienie mandatu radnych

Na zapytanie jednego z wojewodów wyjaśniło ministerjum spraw wewnętrznych, iż utratą mandatu radnego następuje z mocy samego prawa, gdy przeciw radnemu zapadł prawomocny wyrok sądowy, pociągający za sobą utratę praw publicznych lub też utratę prawa wybieralności do Sejmu.

Wydanie wyroku nieprawomocnego może uzasadniać tylko zawieszenie radnego w sprawowaniu mandatu aż do zakończenia postępowania karnego. Jeżeli interes publiczny tego wymaga, można również pozbawić mandatu radnego, skazanego za przestępstwo, nie pociągające za sobą utraty praw publicznych. W tym przypadku jednak pozbawienie mandatu nastąpić może tylko w drodze orzeczenia administracyjnego i w trybie przewidzianym w art. 70 ustawy samorządowej. (PRESS).

Spadek emigracji

Według statystyk placówek emigracyjnych za m. ub. zaobserwowano znaczny spadek wyjazdu emigrantów, zarówno do krajów zamorskich, jak i kontynentalnych. Za pośrednictwem biur emigracyjnych wyjechało w tym okresie tylko 669 osób. 233 emigrantów udało się do Argentyny, 107 do Kanady, 12 do Brazylii, zaś do krajów europejskich tylko 87. W ten sposób emigracja do Palestyny prawie 5-krotnie przewyższa wychodźstwo do wszystkich innych ośrodków. (PID).

Program pozostał ten sam

Włodzimierz d'Ormesson pisze w paryskim „Temps”:

Rozmaitymi propagandystycznymi sztuczkami niejednokrotnie próbowano zaszczerpić wiarę, iż kanclerz Rzeszy Hitler nie wierzy obecnie ani jednemu słowu z tego, co w roku 1923 pisał w swojej książce „Mein Kampf”. Wystarczy otworzyć tę książkę, by przekonać się, iż jest wręcz przeciwnie. Jakże dobroczynną wydaje się szczerość takiego dr. Goebbelsa, który niedawno oświadczył, że Hitler od 1923 r. pozostał ten sam.

Troski walutowe

KU STABILIZACJI WALUTY?

W ostatnich dniach jedna za drugą pojawiają się enuncjacje na rzecz międzynarodowej stabilizacji walut.

Słynna mowa radjowa amerykańskiego ministra Morgenthaua, potwierdzona przez wyjaśnienia Hulla świadczy, że stabilizacja stanowi ważną część programu ożywienia obrotów handlowych Stanów Zjednoczonych z zagranicą, jednak — o ile wiadomo — Stany Zjednoczone pragną przerzucić inicjatywę na Anglię.

Anglicy ze swej strony mają zastrzeżenia co do zbyt niskiego poziomu kursu dolara, a pozatem — niektórych odstręczają trudności, jakie przeżywa dziś Francja.

KANCLERZ SKARBU MA ZASTRZEŻENIA

Istotnie oświadczenie kanclerza skarbu W. Brytanji Neville Chamberlaina jest raczej sceptyczne: „nowe kursy i relacje” — mówił kanclerz na bankiecie bankierów — „walut między sobą nie mogą być ustalone bez uwzględnienia innych czynników gospodarczych. Kursy walut są rezultatem wymiany towarów i ruchu kapitałów; to też nie miałyby widoków powodzenia stabilizacja, dokonana w momencie, kiedy jeszcze niewidoczna byłaby perspektywa powszechnej stabilizacji innych czynników gospodarczych wynikająca z ustabilizowania walut”.

Mimo tego, słusznego zresztą zastrze-

żenia — kanclerz powiada: stabilizacja monetarna jest jednym z naszych celów”.

GWÓDZ NIEMIECKI

Trudności, jakie ma na widoku rząd brytyjski, płyną m. in. z obawy, iż szlucnie podtrzymywany kurs marki niemieckiej musi się załamać. Rozeszły się nawet pogłoski, że Minister Skarbu Rzeszy zamierza podać się do dymisji. Jakkolwiek sam Minister temu zaprzecza, jednak wygłoszony w Szkole Lessinga w Berlinie jest odczyt potwierdza wiadomości o trudnościach finansowych „Trzeciej Rzeszy”.

Minister zastrzega się przed dewaluacją, a jednak obrona marki wymaga — zdaniem jego — zdwojonych wysiłków. Eksport stanowi dziś zaledwie 12 proc. ogólnej wartości produkcji, przemysł eksportowy zatrudnia o 134 miliona robotników mniej, niż w r. 1928. W dodatku Niemcy muszą wzmoczyć swój import.

Dodajmy, że bilans niemieckiego handlu zagranicznego za kwiecień jest nadal ujemny.

W „BLOKU ZŁOTYM”

Ostatnie sprawozdanie Banku Holenderskiego wykazuje wzrost pokrycia złotem i świadczy o tem, że atak na florena został ostatecznie odparty.

Z drugiej jednak strony największy „as” w „bloku złotym” — Francja przeżywa trudności, związane z „oszczęd-

nościową” polityką ministra Germain-Martina. Deflacja, stosowana przez niego ma charakter zgola kapitalistyczny.

„Le Populaire” (organ Partji Socjalistycznej) atakuje ministra Germain Martin, twierdząc, iż według jego projektu gmach ubezpieczeń społecznych zostałby zburzony. Nie oszczędzono by również b. kombatanów. Organ socjalistyczny informuje pozatem, że min. Germain Martin zamierza uzyskać miliard fr. oszczędności przez redukcję w administracji.

MILJARD NA ROBOTY PUBLICZNE

Rząd belgijski podał do wiadomości program zwalczania bezrobocia. Przeznaczono zostały kredyty w wysokości 240 milj. fr. na uruchomienie robót, których ogólna wartość wyniesie 800 milj. fr. Ogółem pomoc Rządu dla robót publicznych, będących w toku lub mających być wykonanymi najpóźniej w r. b. — sięgnie co najmniej 1 miliard fr.

Stan wód na rzekach

Ostatnie deszcze nieznacznie tylko wpłynęły na stan wód na rzekach. Woda na Wiśle pod Warszawą i pod Zawichostem, po podniesieniu się o kilka centymetrów, znowu zaczęła opadać. Na rzekach podkarpackich obserwowany jest niewielki przyrób wód. (PRESS)

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. med. FAJGENBLAT choroby kobiece i ciąży
Leszno 51 tel. 11-88-92
przyjmuje 3-8 wiecz.

Dr. med. M. MANTINBAND choroby
przeprowadził się na UL. CZACKIEGO 16.
tel. 291-61, przyjmuje od g. 6% pp. — 8% w.

Dr. H. FRIEDLAND Akuszerja
Warsza, Nowolipie 16
Tel. 11-65-35 przyjmuje 5-7

Dr. J. SZERMAN
Akuszerja i chor. kobiece
Elektoralna 11, tel. 636-68, przyjm. 5-7 pp

Dr. H. LEWIN weneryczne
med. 9 r. do 9 w. ul. Niecała 12 (Króla Alberta)
oraz w lecznicy. Nalewki 42. Niedz. 9-2

Dr. Z. Fajncyn Leszno 36
Weneryczne, płciowe, skóry
r. 9-9 w.

Dr. med. Hauswirt
Weneryczne skórne, płciowe
8-11 rano i 5-9 wiecz.
„Dworcovej” Chmielna 49 Nowogrodzka 46

LECZNICA wyłącznie dla
REUMATYKÓW
i ARTRETYKÓW
Czynna od 10-1 i 4-8 WIERZBOWA 11

Zgromadzenie Matek

w sprawie kolonij obozów i letnisk dla dzieci zwołują w najbliższych dniach

Warszawski Wydział Kobiety PPS., Robotnicze Tow. Przyjaciół Dzieci, Czerwone Harcerstwo TUR.

Wojna naftowa

Niepostrzeżenie dla tych, których uwaga pochłonięta jest grą dyplomatyczną — rozgrywa się wojna na froncie gospodarczego światowego.

Jednym z najważniejszych jej odcinków, jest wojna naftowa. Był to zawsze jeden z najczulszych punktów strategicznych wielkiego kapitału. Dziś zyskał on jeszcze bardziej na znaczeniu wskutek upowszechnienia użycia nafty i jej produktów w marynarce, lotnictwie, artylerii i komunikacji pokojowej.

Zarazem i na tym froncie wielkie międzynarodowe koncerny odczuwają coraz większe trudności, związane z dążnością poszczególnych krajów do „samowystarczalności”, a jeśli to jest niemożliwe — do wolnej ręki w obrocie tym podstawowym produktem. W krajach kapitalistycznych przejawia się to w postaci tworzenia koncernów krajowych, działających przy poparciu rządu i stanowiących tamę dla działalności koncernów międzynarodowych.

Jeśli chodzi o tak potężny rynek, jak Daleki Wschód, to dwa najpotężniejsze koncerny naftowe: anglo-holenderski z siedzibą w Londynie (Royal - Dutch - Shell) i Standard, poprzez swe filijne stowarzyszenia: Tow. Naftowe Franko - Azjatyckie i Socony Vacuum opanowały całkowicie rynek Indochin, pozbawionych własnej produkcji naftowej.

Te same koncerny, będące reprezentacją kapitału angielskiego i amerykańskiego, kontrolują dziś rynek chiński. Posiadanie tego rynku jest dla nich rzeczą pierwszorzędnej wagi. Jednak Chiny posiadają znaczne pola naftowe, co zapowiada poszukiwania geologiczne. Kwestia przyszłej chińskiej produkcji naftowej spędza sen z powiek rekinów naftowych, tembardziej, że pod bo-

kiem mają zaskarżający przykład Japonii, której kapitalizm, w oparciu o rząd, prowadzi walkę o niezależną pozycję pod względem zaopatrzenia w naftę.

Zużycie nafty w Japonii od r. 1922 skoczyło z 583 tys. ton na 3 miliony. Czyniąc próby rozwinięcia niezależnej produkcji (rachuby japońskie oparte są przeważnie o Mandżurję), Japonia za wszelką cenę pragnie stworzyć własny przemysł rafinacyjny. Zdolność rafinerii japońskich wynosi 1,300.000 ton (już prawie połowa zużycia rocznego). Produkcja własna wynosi 520 tys. ton.

Jeśli chodzi o naftę przywożoną — 60% pochodzi z Ameryki, 25% — jest indo - holenderskiej, 15% — rasyjskiej, perskiej i t. p. Japonia narzuca importerom twarde warunki, zmuszając ich do całkowitego podporządkowania się, a więc m. in. domaga się, by połowa sprowadzanych produktów była do dyspozycji rządu. Od połowy r. ub. obowiązuje prawo o surowej kontroli przemysłu naftowego. Prócz tego powołano w Mandżurji pół-oficjalne stowarzyszenie Mandżurskie Towarzystwo Naftowe, z udziałem rządu Mandżurii (20%), kolei (40%) i japońskich koncernów naftowych (40%). Jest to wyrok śmierci dla interesów kapitału naftowego angielskiego i amerykańskiego w Mandżurji, które podane zostały w końcu 1934 r. monopolowi.

Należy jeszcze dodać, że Japonia, wyciągając łapę po sowieckie posiadłości Wschodniej Syberji, ma w pierwszym rzędzie na myśli zajęcie północnych części Sachalinu, co dostarczyłoby nowych 150 tysięcy ton nafty.

Narazie jeszcze daleko Japonii do pełnej niezależności naftowej. Obli-

czają, że Japonia posiadałaby na pierwszy rok wojny mniej, niż 2/3 swego zapotrzebowania pokojowego. Zrozumiałe przeto, iż walka o „niezależność naftową” jest dla imperjalizmu japońskiego kwestią życia i śmierci.

Zagraniczne, a więc przede wszystkim brytyjskie i amerykańskie towarzystwa naftowe właściwie zdecydowały już wycofać z Mandżurji swoje zapasy produktów naftowych, podając jako powód niemożliwe warunki prowadzenia dalszych interesów, stworzone przez monopol naftowy w Mandżurji.

Towarzystwa naftowe utraciły już wszelką nadzieję dojścia do kompromisu.

Na numery czy na nazwiska?

Jednym z argumentów, używanych przez „sanację” na poparcie zmiany ordynacji wyborczej i systemu głosowania w ten sposób, by wyborcy nie głosowali na numery, lecz na nazwiska, jest ten, że wyborca jakoby nie wie, na kogo głosuje.

Jest to oczywiście nieprawda, gdyż nikt nie ma takiego wyborcy, nawet wśród najciemniejszej i najmniej oświeconej ludności kresów, któryby nie wiedział, jakie stronn-

Przegląd prasy

OPOZYCJA GDANSKA.

W związku ze zbliżającą się sesją Ligi Narodów, na której to sesji mają być rozpatrywane także sprawy gdańskie. „Głos Narodu” powraca do ostatnich wyborów w Gdańsku i przypomina Rządowi polskiemu o obowiązku jego przypomnienia senatowi gdańskiemu potrzeby respektowania umowy, zapewniającej mniejszości polskiej równouprawnienie w dziedzinie politycznej, społecznej i gospodarczej.

„Głos Narodu” pisze:

„Opozycja w Wolnym Mieście do- wiodła w ogniu walki wyborczej, że nie jest jakimś nie znaczącym ułamkiem ludności, jakąś małą kupką malkontentów. To bardzo poważny odłam społeczeństwa, to prawie połowa ludności. I jeśli się zważy, w jakich trudnych warunkach i pod jakim naciskiem musiała ona pracować podczas wyborów, to odrazu widać, że składa się ona z ludzi najbardziej uświadomionych politycznie, ideowo wyrobionych i mających całkowitą odwagę cywilną wypowiadania swego zdania i walczenia o nie. Taka jest opozycja gdańska. W okresie wyborów dowiodła, że reprezentuje siłę, której lekceważyć nie wolno”.

Dziennik domaga się wystąpienia wysokiego komisarza Ligi Narodów, a dalej zaznacza:

„Nie wiele mniej miałyby do powiedzenia Polska, która, pomimo układów, zawartych z senatem gdańskim, mogła się przekonać, jak w praktyce są respektowane umowy, zapewniające mniejszości polskiej w Gdańsku równouprawnienie w dziedzinie politycznej, społecznej i gospodarczej. W archiwum komisarzatu R. P. w Gdańsku nie zabraknie pod tym względem cennego materiału. Trzeba tylko po niego sięgnąć i w Lidze Narodów zademonstrować”.

O ORDYNACJI WYBORCZEJ.

„Kurier Poznański” omawia sprawę projektowanej ordynacji wyborczej i pisze, dlaczego BB opiera się w swym projekcie na przedstawicielstwie samorządu terytorialnego i gospodarczego.

Czytamy w „Kurjerze Poznańskim”: „Jeżeli BB tak bardzo potępia partynietwo, to w pierwszym rzędzie musi potępić siebie samego, miał on bowiem i ma wszystkie cechy nie dodatnie, lecz ujemne działalności stronnictwa, które się potocznie zwykło nazywać partynietwem. Zamiast stać rzeczym programem ideowym, BB operowało i operuje przymusem, jednym groźąc odwetem za ich nieugiętość, który sięga aż do niszczenia materialnej egzystencji danego obywatela, drugich względów zdobywając sobie obietnicami, protekcjami, najprzeróżniejszego rodzaju korzyściami materialnymi”.

Dalej czytamy:

„A dlaczego wola społeczeństwa ma się wyrazić przedewszystkiem przez przedstawicielstwa samorządu terytorialnego i gospodarczego? Bo właściwy jest skład rad powiatowych, jak wiadomo są okoliczności, w jakich powstały. W samorządzie zaś gospodarczym zasiadają nie tylko nominaci rządowi, ale dużo w nim też jest żywołów, względami ekonomicznymi z natury rzeczy skrepowanych...”

„Jak już stwierdziliśmy przed szeregiem dni, projekt jest tego rodzaju, że mają się z niego zrodzić wybory BB i ma powstać parlament BB. Nie to jest droga, wiedzą państwo na tor zdrowia i siły wewnętrznej, a potęgą na zewnątrz”.

„Sanacja” jest innego zdania.

Z. J. B.

NA SEZON LETNI

SUKNIE
KOMPLETY, BLUZI I SPÓDNICZKI
Z NAJMODNIEJSZYCH MATERIAŁÓW I WYKWINTNYCH FASONÓW
POLECA NAJTANIEJ
WYTWÓRNICIA KONFEKCYJ
FUKS I OKNOWSKI
Nalewki 12 m. 7. tel. 12-10-50

**Najwyższa jakość skóry
najniższe ceny**
CENNIK
Męskie zel. zł. 2.25
Obcasy „ 1.10
Zelówki damskie. . . „ 1.50
Obcasy franc. damskie. . . „ 0.50
Zelówki sztywne o . . . „ 0.30 drożej
Zelowanie na poczekaniu za dopł. 10 „
Bezpłatny odbiór i dostawa obuwia do domów
Zakłady Mechanicznej Reparatcji Obuwia
„RAPID“
Krak. Przedm. 27. Tel. 5.16.46

**PORADNIA
Świadomego Macierzyństwa**
Leszno 23 m. 3
Zapobieganie ciąży, leczenie chorób kobiecych i bezpłodności. Porady przedślubne
Wtorek, czwartek, sobota—10—1.
Poniedziałek, środa, piątek—5—8

**MYDŁO KREM
DO GOLENIA**
PRZEWYŻSZA
WEM I ZALETAMI
ZAGRANICZNE
MYDŁO I KREM
DO GOLENIA
MAGISTER **W. KASPRZYCKI**
WARSZAWA, PIUSA XI 30

Nowy ustrój rolny w Z.S.S.R. Statut wzorowy kółchozów

Na odbytym niedawno w Moskwie drugim zjeździe „szturmowców” — spółdzielców rolnych (o tym zjeździe pisaliśmy wczoraj), uchwalony został nowy statut kółchozów. Statut ten, nazwany „stałnowskim”, gdyż uchwalony został przy osobistym, bardzo czynnym udziale Stalina, jest wyrazem nowych tendencji rozwojowych kolektywizacji rolnej w ZSSR.

Naczelną uchwałą zjazdu, w którym brało udział 1500 delegatów kółchozów, było uznanie, iż jedyną drogą, po której mają kroczyć kółchozy, jest droga do socjalizmu (art. 1 statutu). Spółdzielcy obowiązani są pracować uczciwie, dzielić dochody kółchozu według wyników pracy, strzec dobra kółchozu, wypełniać dyrektywy państwa — i w ten sposób (według słynnego określenia Stalina) „uczynić swój kółchoz bolszewikiem, a wszystkich jego członków zamożnymi”.

Przyjętą przez zjazd nowy statut wzorowy opiera się na zasadach szerokiej demokracji. Podnosi on znaczenie ogólnego zebrania członków kółchozu, oddając ogólnemu zebraniu decyzję we wszystkich najważniejszych sprawach kółchozu (przyjmowanie i usuwanie członków, zatwierdzenie rocznego planu produkcji, budżetu dochodów i wydatków, planu rozbudowy, norm wypracowania i oceny robót w pracowniach i t. d.). Uchwały ogólnego zebrania podejmowane są w głosowaniu jawnym. Pozosta-

wiono więc w kółchozach jawność głosowania, choć niedawno przedtem zmieniono konstytucję ZSSR przez wprowadzenie tajnego głosowania przy wyborach do sołietu wszelkich stopni (dowód pewnego jeszcze braku zaufania ze strony władzy do wsi). Prawo ogólnego zebrania do podejmowania uchwał w określonych sprawach zabezpieczone zostało rygorem nieważności uchwały, pojętej przez zarząd z przekroczeniem swej kompetencji na niekorzyść ogólnego zebrania (art. 19—21).

Każdy członek kółchozu ma więc prawo brać czynny udział w omawianiu i rozstrzyganiu najważniejszych spraw, interesujących ogół spółdzielców. Jest to bardzo ważny przepis nowego statutu. Wprawdzie bowiem i w dawnym statucie z r. 1930 kompetencje ogólnego zebrania członków kółchozu były dość szerokie, to jednak w praktyce w wielu miejscowościach prawa ogólnego zebrania były tylko na papierze. Ogólne zebrania nie były zwoływane przez całe lata, a ważniejsze sprawy rozstrzygał zarząd, a nawet wiejski itp., zaś członkowie kółchozów dowiadywali się o uchwały dopiero po ich wykonaniu („Sowietskaja Justitia” Nr. 6 z r. 1935).

Nowy statut wprowadza pewne gwarancje, zabezpieczające członków kółchozów przed krzywdą i samowolą ze strony kółchozu i jego zarządu. Wykluczenie z kółchozu wymaga kwalifikowanej większości głosujących za tem

członków ogólnego zebrania (art. 7). W stosunku do spółdzielców, przekraczających wewnętrzny porządek pracy, przewidziane są przedewszystkiem środki działania w duchu wychowawczym. Dopiero jeżeli środki wychowawcze okażą się bezskuteczne, dopuszcza się jako środek wyjątkowy — wykluczenie z kółchozu.

Zarząd wybierany jest przez ogólne zebranie w ilości od 5 do 9 osób na okres lat 2. Zarząd jest organem wykonawczym kółchozu i odpowiada przed zebraniem ogólnym za działalność kółchozu i wykonanie przezeń obowiązków wobec państwa (art. 21). Komisja rewizyjna kontroluje całą działalność gospodarczą - finansową zarządu, badań rachunków, sprawdzić zachowanie statutu, wykonywanie obowiązków kółchozu wobec państwa i t. p. Przeprowadza rewizję 4 razy w roku (art. 25).

Ciekawe jest dążenie delegatów zjazdu do „dokumentalnego i wieczystego” utrwalenia dzisiejszego stanu posiadania kółchozów. Widzimy tu reminiscencje dawnego dążenia chłopów do tytułu własności w urzędowym dokumencie. Na „wieczyste” utrwalenie dzisiejszego stanu posiadania rząd (Stalin) się zgodził. Wyraziło się to w nowym statucie (art. 2) w następujących słowach:

„Grunt, będący w posiadaniu kółchozu (jak i wszelkie inne grunty w ZSSR.) stanowią państwową własność całego ludu. Grunty te, zgodnie z prawem państwa robotniczo - chłopskiego, przechodzą na rzecz kółchozu w bezterminowe, to jest wieczyste użytkowanie, i nie mogą być przez kółchoz ani sprzedawane, ani wdzierżawiane.

Każdy kółchoz otrzymuje od rejonowego komitetu wykonawczego sołietów akt państwowy, stwierdzający prawo kółchozu do bezterminowego użytkowania gruntów, określający obszar i ściśle granice gruntów, znajdujących się w użytkowaniu kółchozu, przy czym nie jest dopuszczalne zmniejszenie obszaru tych gruntów, a jedynie dopuszczalne jest ich powiększenie...”

Stan posiadania kółchozów utrwała się. Następuje stabilizacja dzisiejszej formy ustroju rolnego w ZSSR.

Statut wzorowy ściśle określa i znacznie rozszerza zakres indywidualnej (osobistej) własności i indywidualnego posiadania poszczególnych rodzin (gospodarstw) spółdzielców.

Uspołeczniony w kółchozach zostaje: cały roboczy inwentarz żywy, inwentarz martwy (plugi, siewniki, brony, miotarnie i t. p.), zapasy nasion, pasza w ilości niezbędnej do utrzymania uspołecznionego inwentarza, budynki gospodarcze, zakłady, mające na celu przetwarzanie produktów gospodarstwa rolnego, słowem wszystko to, co służy dla celów produkcji lub jest związane z produkcją. Natomiast nie podlegają uspołecznieniu i pozostają w indywidualnym użytkowaniu poszczególnych rodzin (gospodarstw): budynki mieszkalne, ogród (od 1/4 do 1/2 ha), bydło i ptactwo domowe oraz budynki gospodarcze niezbędne do utrzymania nieuspołecznionego inwentarza żywego (art. 4). Normy indywidualnego posiadania są ściśle określone (dla uniknięcia nadużyć). Naprz. w rejonach produkcji zbożowej (niehodowlanej) każda rodzina w kółchozie (oprócz ogrodu)

może posiadać krowę, dwie cielaki, dwie świnie z przypiodkami, dziesięć owiec i kóz razem, nieograniczoną ilość ptactwa i królików oraz do 20 uli. Norma ta powiększa się dla rejonów z rozwiniętą hodowlą zwierzęcą, przyczem najwyższą jest w rejonach koczowniczej hodowli zwierzęcej, gdzie każda rodzina (gospodarstwo) w kółchozie może posiadać: od 8 do 10 krow z przypiodkami, 100 do 150 owiec i kóz razem, nieograniczoną ilość ptactwa, do 10 koni, od 5 do 8 wielbłądów. Do tych ostatnich rejonów należą m. in. koczownicze rejon Kazakstanu, rejon nagański i koczownicze rejon Burjato-Mongolji.

Widzimy więc, że panująca w Z. S. S. R. forma kolektywnego gospodarstwa wiejskiego („kółchoz”) stanowi harmonijne połączenie pierwiastka spółdzielczego - socjalistycznego (uspołecznienie środków produkcji) i tak ważnego dla chłopów pierwiastka indywidualnego (norma prywatnego posiadania). Co innego stanowiły t. zw. komuny rolne, w których cały majątek był uspołeczniony; ta forma gospodarstwa rolnej nie cieszy się poparciem władz ZSSR, i nie odgrywa wybitniejszej roli w gospodarczej przebudowie wsi.

Po wielu latach klęsk, niepowodzeń i błędów na froncie wiejskim, władza ZSSR, w roku 1930 odnalazła nareszcie najwłaściwszą formę rekonstrukcji gospodarstwa rolnego, tą najbar-iej udatną formą okazały się kółchozy, które dziś są już panującą, obejmującą trzy czwarte ludności wiejskiej formą gospodarstwa wiejskiego ZSSR.

HENRYK ŚWIĄTKOWSKI

Republika bezrobotnych na małej wyspie Oceanu Spokojnego

Jeden z dzienników nowojorskich donosi o następującym ciekawym wydarzeniu.

Przed niespełna dwoma laty wyjechał z portu Sidney parowiec „Taiping” do Nowej Zelandji. W drodze rozszalała się burza, a następnie orkan, który zagnał okręt daleko na południe. Na pokładzie statku zabrakło wody do picia i kapitan bezskutecznie rozglądał się za jakimś ładem, aby uzupełnić zapasy wody. Po kilkudniowej wędrówce po oceanie, statek dojechał do jakiejś górzyściej wyspy, której szczyty pokryte były śniegiem. Z map i przyrzędów kapitan zorientował się, że jest to mała bezludna wyspa Mamuk.

Kiedy statek dojechał do brzegu marynarze ze zdziwieniem zauważyli wystające spośród drzew dachy domów.

Wkrótce wyjaśniła się zagadka. W pobliżu wybrzeża, osłonięta zwisającymi skałami, znajdowała się mała wioska, składająca się z ośmiu przytulnych baraków, z których każdy mieścił po kilka rodzin. Na powitanie kapitana zjawili się na wybrzeżu gromada ludzi, 27 białych mężczyzn i 8 kobiet. Wszyscy byli opaleni, smukli i młodzi. Wódz osady zaprosił marynarzy do swojej chaty, gdzie przyjął ich pieczeni z dzikiej gęsi, wędzoną rybą i jajami.

Nazywa się Franciszek Lisle i jest założycielem kolonii, składającej się z bezrobotnych wychodźców z Australji. Bezrobocie dało się i temu kontynentowi we znaki, wobec czego grupa osób, nie mogących znaleźć pracy, postanowiła wywędrować do Ameryki Południowej. Nie mając pieniędzy na przejazd nowym okrętem, wybrali stary parowiec, który rozbił się podczas burzy u wybrzeży wyspy Mamuk. Załoga przetrwała na łodziach na wyspie, ratując część towarów i rozmaite użytkowe przedmioty.

Było to w sierpniu r. 1929.

Wyspa Mamuk nie jest bynajmniej romantyczną, urodziną krajiną, lecz pustkowiem o obszarze 102 km. kw. Zima trwa tam 9 miesięcy i daje się porządnie we znaki ze względu na mroźne wiatry. Grunt jest skalisty, a roślinność stanowi ostre, suche trawy i drzewa szpilkowe. W jarach między górami żyją dzikie owce, a na wybrzeżu olbrzymie chmary morskich ptaków. W głębi wyspy znajdują się dwa gorące źródła siarkowe, które świadczą o jej wulkanicznym pochodzeniu. Nie jest to bynajmniej ponętny kraj, czego dowodem fakt, że żaden z nich nie pokusił się o posiadanie tego odludzia.

Po miesiącu pobytu na wyspie postanowiła jedna partja rozbitków wyjechać z tego pustkowia na Nową Zelandję. Część pozostała jednak na wyspie i zabrała się z zapalem do kolonizowania. Zbudowali baraki z drzewa, którego nie brak na wyspie i sporządzili prymitywne meble, które im urządzili izby. Żywią się głównie rybami, oraz polują na dzikie kaczkę, dzikie gęsi i pingwiny. Kobiety obłaskawiały owce, które dostarczają mięsa, wełny i mleka. Panuje tam komuna pod względem gospodarczym, ponieważ 8-miu kolonistów zabrało z sobą żony, które gotują i gospodarzą dla wszystkich.

Na wyspie panuje wzorowy porządek i zgoda. Na czele kolonii stoi Frank Lisle, wybrany wodzem przez towarzyszy niedoli. Jest on administratorem wyspy i sędzią swoich „poddanych”. Od czasu pobytu kolonistów na wyspie, przejeżdżało już kilka okrętów, ofiarując przewóz do Australji, lecz wszyscy pogodzili się z losem i wolą kontynuować swoją rozbudowę, która daje im spokój i szczęście.

Kapitan okrętu „Taiping” pozostawił na wyspie ubrania, cukier, kawę, ziemniaki, zapalki i broń palną, a zabrał ładunek wędzonych i mrożonych ryb, mrożonych dzikich gęsi i kaczek. Po przybyciu do Sidney opowiedział o losie mieszkańców wyspy Mamuk, o których przypuszczano ogólnie, że zatonęli. Od tego czasu rząd australijski zaopatruje mieszkańców wyspy w żywność i narzędzia do pracy. Objął on

również protektorat nad wyspą.

Po objęciu protektoratu nad wyspą, zainstalował rząd australijski stację radiową w nowej kolonii i sta

ra się o zadowolenie mieszkańców, pozostawiając im polityczną samodzielność i Franka Lisle w roli zwierzchnika wyspy.

Tak, to istotnie ciekawe...

40 proc. Anglików nie wie jak wygląda banknot 5-funtowy

Anglicy, jak wiadomo, lubują się w statystykach. Niedawno na łamach jednego z dzienników sensacyjnych ukazała się lista „oryginałów”, żyjących w Anglii. Na podstawie zebranych statystyk z różnych dziedzin życia, redakcja pisma doszła do przekonania, że żaden kraj w Europie nie posiada tylu dziwaków ile Anglia. Mimo przysłowiowego zainteresowania żywionego przez Anglików dla spraw morskich, około 8000 osób w wieku od 60 do 80 lat nie widziało nigdy morza, otaczającego Anglię ze wszystkich stron.

Znaleziono również kobietę, starszą 82-letnią, która w tych dniach zmarła w Birmingham i KTÓRA NIGDY NIE WIDZIAŁA KOLEI ŻELAZNEJ. Dumę londyńczyków dotknąć musiał szczególnie fakt, że 65 proc. mieszkańców prowincji nie było jeszcze nigdy w Londynie. Co dziwniejsze, że z liczby tej 20 proc. żyje w oddaleniu zaledwie 70 km. od stolicy Anglii.

W Irlandji wykryto kilkaset ludzi, dla których wiadomość o wojnie światowej była wielką nowiną.

W jednym z północnych okręgów Anglii znaleziono nawet zamężnego włościanina, którego majątek oceniali na milion funtów szterlingów, a który nie umie ani czytać, ani pisać. Na dokumentach wymagających jego podpisu, stawia włościanina pewną ręką zamazysty krzyżyk.

Liczba analfabetów w Anglii, gdzie jak wiadomo, istnieje surowo przestrzegany przymus szkolny, wynosi mimo to 450 000 osób.

25 proc. ludności Anglii nie jechało nigdy samochodem, ani nie używało telefonu.

W zdumienie wprawić może stwierdzenie przez redakcję wspomnianego pisma fakt, że w kraju tak zamożnym, jak Anglia 40 PROC. LUDNOŚCI NIE

Oryginalny wywiad z G. B. Shaw Najprzykrzejszym okresem u mężczyzny są lata dochodzące do czterdziestki

W jednym z tygodników angielskich ukazał się w tych dniach wywiad z Ber-nardem Shaw, w którym głośny pisarz wypowiada się jak zawsze w sposób

oryginalny o różnych okresach życia.

Najprzykrzejszym okresem w życiu mężczyzny są lata dochodzące do 40-ki. Dla mnie osobiście — mówi Shaw — był to okres wprost tragiczny. Przypuszczam, że wielu mężczyzn odczuwa dokonywujący się w tym okresie przełom psychiki tak samo tragicznie, jak ja to odczuwałem. W 40-tym roku życia wiemy, że młodość nasza minęła bezpowrotnie, jesteśmy jednak dość młodzi, by nie odczuć całej tragedji, tkwiącej w tym stwierdzeniu.

Okres od 40 do 50 lat jest okresem wewnętrznego niepokoju, wywołanego koniecznością dostosowania się do warunków, narzuconych nam wiekiem.

Po 50-siątku zaczyna się coraz nowo niepokój wywołany szwankującym zdrowiem. Trwa to mniej więcej do 60 roku życia.

W tym okresie czujemy się zazwyczaj źle — w psychice naszej przeważają nastroje pesymistyczne.

Po 60-siątku następuje jakgdyby odrodzenie sił życiowych. Czujemy się wtedy zazwyczaj dobrze i patrzymy pogodnie na świat.

Na zapytanie dziennikarza, jak się czuje rozpoczynając 80-ty rok życia, odpowiedział Shaw, że odczuwa pierwsze objawy znużenia. „Trzymam się jeszcze, krok mój jak dawniej jest elastyczny. Stwierdzam jednak, że zaczynam się starzeć”. W rzeczywistości umarł w listopadzie ubiegłego roku. Pracowałem wówczas dużo i doszedłem do kresu sił. Jeżeli chodzi o moją sławę, to byłby to najodpowiedniejszy moment rozstania się z życiem. ŚWIAT BYŁBY SIĘ ZDZIWIŁ, JAK TO SPRYTNIK G. S. SHAW SIĘ URZĄDZIŁ. Położono mnie jednak do łóżka. Przespałem pełne trzy dni i po 14-tu dniach przymusowego wypoczynku stanąłem znów na nogi.

Sądę — oświadczył Shaw w zakończeniu swego wywiadu — że każdy człowiek pracujący dużo umysłowo powinien po ukończeniu 38 lat życia położyć się co najmniej na 15 miesięcy do łóżka. Historia ludzkości zna wielu wybitnych ludzi, którzy zmarli około 40-go roku życia, a którzy mogli być do czasu późnej starości, GDYBY UMIELI W PEWNYM OKRESIE SWEGO ŻYCIA ODERWAĆ SIĘ OD SWYCH ZAJĘĆ I PRZEZ JEDEN ROK GRUNTOWNIE WYPOCZĄĆ.

SIGMA.

Katorga pracowników branży winno-kolonjalnej

II.

O ile praca najemnego handlowca musi być zawsze jaknajbardziej wydajna, widoczna i produktywna, o tyle znowu korzystanie przezeń ze świadczeń winno odbywać się dyskretnie, z możliwie najmniejszym uszczerbkiem drogiego czasu i bez nadużywania „świętej cierpliwości” pana pryncypała. A więc spożywanie śniadania nie może przerywać normalnego biegu zajęć. Pracownik, chodząc, polika parę kęsów i popija kilku kłusami gorącej herbaty, którą chlepie w pozycji stojącej. W czasie pośpiesznego opychania się pierwszym posiłkiem musi być gotowy, aby w każdej chwili „poskoczyć” do obsłużenia klienta. Oczywiście jadalnica bywa w tym wypadku „pakamera”, a stół udaje jakaś skrzynia, poza tem zaś jest wogóle, brudno, duszno i obmierzle. Obiad jadają pracownicy u kupca w mieszkaniu, w ciągu najwyższej półgodziny, a na deser pada stereotypowa uwaga: „nażarłeś się — marsz do sklepu!” Nadmienić tu należy, że do stołu podaje się potrawy z nadpsutych produktów sklepowych.

Przejdźmy od ogólników do konkretnych przykładów życiowych.

W sklepie pewnej firmy z Nowego Świata w Warszawie pracownikowi podczas 16-to godzinnego dnia pracy nie wolno zamienić choćby kilku słów rozmowy ze znajomymi, ani zapalić papierosa. Wchodzącego klienta musi się witać chóralnym okrzykiem: „Moje usza nowanie! — Sługa uniżony!” Jednocześnie robi się ceremonialny rewersa królewski z hałaśliwym szuraniem nogami i stukaniem w obcasy. Te „odgłosy uprzejmości” są umownym wabikiem dla szefa firmy, który wychyla się wtedy ze swego matecznika i obejmuje komendę nad obsługą gości.

Należenie do Związku Zawodowego Pracowników Handlowych pociągane jest przez niektórych pp. kupców warszawskich za grzech nie do darowania. Członków Związku panowie ci nie przyjmują do pracy lub natychmiast ich wydalają, gdy stwierdzą nieznaną im poprzednio fakt przynależenia.

W wyścigu ubiegających się o posadę, pierwszeństwo bezwzględne mają młodzi i bezzenni, to też wśród pracowników branży winno - kolonjalnej nie widzi się ludzi starszych, bo okres czynnej służby ekspedienta sklepowego kończy się z 35-tym rokiem życia. Aby to życie jakoś „dokołać”, handlowiec najemny, w pełni sił żywotnych i w kwiecie wieku, zmuszony jest obierać sobie nowy zawód.

Jedną z większych firm kolonjalnych w Warszawie, posiadając kilka sklepów, rozrzuconych po całym mieście, zatrudnia w swych zakładach handlowych przeszło 100 osób personelu pięciobój, pracowników i robotników i pa-

ru młodocianych. Pracują oni tam normalnie po 14 godzin na dobę, w ciągu całego roku. Za tę iście katorżniczą mordęgę otrzymują przeciętnie dwadzieścia cztery złotych tygodniowo!

W lutym 1934 r. firma ta sprowadziła z zagranicy transport win w ilości 150 tysięcy litrów. Na wino te był ogromny popyt. Trzeba było masowo przygotowywać do sprzedaży. Aby nadążyć i wydołać nawałowi zamówień, firma w piwnicach swoich urzędów przygotowała, zatrudniając stale 20 robotników, czynnych bez przerwy 18 godzin dziennie. Był to wysiłek zaiste nadludzki, jeśli się zważy, iż w piwnicy powietrze nasyczone było ciężką wilgocią i że przez cały czas pracowano, jak w kopalni, przy sztucznym świetle.

Ponieważ popyt na wino z dnia na dzień wzrastał, właściciel firmy nie widział innego wyjścia z tej wielce dłań kłopotliwej sytuacji, jak „przedłużyć” o 20 niewolnikom mrozowy dzień pracy jeszcze o parę dodatkowych godzin. W ten sposób kampania robocza w tej piwnicznej norze trwała całą dobę. Ale tu urwało się ucho u przysłowiowego dzban. Najniepotrzebniej w świecie w historję wdał się Inspektorat Pracy i pomysłowy kupiec za swą praktyczną zaradność otrzymał mandat karny na 1000 złotych. Firma z poddaniem przyjęła ten dopust boży i grzywnę uiszczyła, ale przecież nie mogła przejść z lekkim sercem obok tak dotkliwej straty. Trzeba ją było sobie powetować. „Usprawniono” więc maszynę...

Nowa i celowa reforma, polegająca na podniesieniu wydajności pracy, nie spotkała się z uznaniem pracowników i wywołała szereg komplikacji wewnętrznych, w których wyniku zostali zwolnieni z posad (bez odszkodowania) dwaj wieloletni pracownicy i 6 robotników z liczby owych 20 potępionych, pokutujących w przekłętej piwnicy. Gdy stawano w obronie poszkodowanych, zwłaszcza zaś robotników, zwracając uwagę właściciela na ogrom pracy, wymagających nowych rąk roboczych, i podkreślając niczem niezaskuszoną niedolę wydalonych, — pan właściciel odpowiedział: „Niech skaczą z mostu do

Wisły!”

Dochodząc swojej, o pomstę wołającej krzywdy, zwolnieni robotnicy zwrócili się do władz państwowych o opiekę. Wskroczenie czynników oficjalnych przy niosło firmie w związku z jej rozległą działalnością, szereg przykrych rozczarowań i dojmujących nieprzyjemności.

Trudno. Panowie kupcy winno - kolonjalni są żywiołem konserwatywnym. Pielęgnują więc dawne, odwieczne tradycje swej branży. Bo już Szymon Starowolski i Adam Jarzębski pisali o „cudach”, które dzieją się w piwnicach naszych winiarzy!...

SIGMA.

Wiadomości z całej Polski

NADUŻYCIA NA SZKODĘ SKARBU.

Sąd Okręgowy w Chorzowie rozpatrywał sprawę przeciw urzędnikom celnym z Chorzowa: Pendereckiemu, Szczęchowi, Bęgożykowi, Kurkowi i Fejciukowi, którzy sprzeniewierzyli kilka tysięcy zł. Były to pieniądze, pochodzące z kar za przemyt. Sąd zasądził Pendereckiego na 2 lata więzienia i utratę praw obywatelskich. Szczęcha na 6 miesięcy więzienia. Co do dalszych oskarżonych, odbędzie się nowa rozprawa sądowa.

Tenże sąd zasądził urzędnika gminy Ruda Janika na 7 miesięcy więzienia za nadużycia przy znaczkach stemplowych.

TRAGEDJA MATKI.

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał skargę przeciw żonie bezrobotnego Gwozdziowej z Szopienic, która z braku mieszkania i środków do życia zostawiła dziecko w urzędzie gminnym. Sąd zasądził ją na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem kary. A cóż miała biedna zrobić, kiedy mała leżała w szpitalu, ona zaś otrzymywała 4 zł. miesięcznej zapomogi i nie miała mieszkania? Kto tu ponosi winę?

BURZE NAD KRAKOWEM I KIELCAMI.

Burza, jaka przeszła nad Krakowem, spowodowała niebывeły mrok. O natężeniu ciemności świadczy fakt niemożności odczytania zegarków kieszonkowych. Po zmroku spadł ulewny deszcz. W godzinach wieczornych nad Kielcami i okolicą przeszła niebывale silna burza z oberwaniem się chmur. Wicher z wielu domów porzywał dachy. Burza wyrządziła ogromne straty.

MIEDZY PRZEMYTNIKAMI.

Na tle porachunków osobistych pomiędzy przemytnikami doszło w Chropaczowie do krwawej zbrodni. Niejaki Dział, bezrobotny, trudnił się od dłuższego czasu przemytem, utrzymując w ten sposób żonę i czworo dzieci. Pewne-

go dnia zaginęła mu paczka towarów znacznej wartości. O kradzież podejrzał niejakiemu Szafrancowi, również przemytnikowi.

W mieszkaniu Szafrancowi rozpoczął kłótnię, domagając się zwrotu paczki. W toku kłótni zrzucił go Szafranc ze schodów, przyczem Dział odniósł poważne okaleczenia. Poza tem żona Szafrancowa była go tak długo żelaznym nakiem, że stracił przytomność. Dział zmarł w kilka godzin po wypadku. Szafranc i jego żonę aresztowano.

ŁANCUCH ZBRODNICZYCH NAPADÓW NA POMORZU.

Trzech nieuchwytnych bandytów wykonało szereg napadów. Serję rozpoczęli od włamania do mieszkania Szlomy Gelba, właściciela młyna i cegielni. Bandy-ci, po steroryzowaniu domowników, zabrali 80 złotych w gotówce, broń palną i inne rzeczy.

Z Pawłowa wyruszyli ci sami trzej zamaskowani bandyci w kierunku Brus: tu dokonali napadu na zagrodę wdowy Lipińskiej. Napastników zauważył w mieszkaniu syn wdowy, 22-letni Edmund, który na widok wchodzących do jego pokoju bandytów usiłował zaalarmować rodzinę.

W koszuł pobił go sąsiadniego pokoju, by stamtąd wyostać się na podwórzu i do sąsiadów.

W tej chwili jeden z bandytów wystrzelił z rewolweru do młodzieńca, który brzończąc krwią, padł martwy.

Bandyci udali się z miejsca zbrodni w kierunku Czarnowa, gdzie dokonali napadu na gospodarstwo rolnika Leppera, któremu zrabowali niemal całą bieliznę i inne rzeczy, poczem zbiegli. Uciekając, oddali do przestraszonych domowników kilka strzałów.

Wreszcie w nocy dokonali, prawdopodobnie ci sami sprawcy, napadu na stację kolejową w Karsinie. Bandy-ci wtargnęli do biur stacji, rozbili szuflady i schówki, zabierając z nich drobne kwoty. Spłoszeni przez urzędników kolejowych, rozpoczęli formalną strzelaninę. Nikt nie odniósł szwanku.

MYDŁO i PUDER
DLA DZIECI
?
TO OCZYWIŚCIE MYDŁO i PUDER
BEBE SZOFMANA

Z Warszawy do Krakowa

Ostatnia podróż Marsz. Piłsudskiego

Z pola mokotowskiego — platforma żałobna z trumną Marszałka została w piątek popołudniu przetranszowana przez generałów i wyższych wojskowych opodal i doczepiona do wagonu krytego z lokomotywą. Po chwili pociąg bardzo wolno rusza. Tłum podąża za pociągiem aż do piątego posterunku kolejowego — gdzie dostęp publiczności zostaje wstrzymany.

Tu następuje skompletowanie pociągu, który zostaje następnie przetranszowany na stację przed bazą lotniczą na Okęcu, skąd wyruszyć ma w drogę do Krakowa.

Gdy pociąg z trumną Marszałka podjeżdża przed bazą lotniczą — kompanie honorowe prezentują broń, oficerowie salutują. Pani Marszałkówna Piłsudska z córkami i rodziną oraz najbliżsi przyjaciele Marszałka zajmują miejsca w pociągu. Kompanie honorowe ponownie prezentują broń. Następuje dłuższa chwila ciszy, poczem pociąg rusza w drogę do miejsca wiecznego spoczynku: Pierwszego Marszałka Polski.

Pociąg pancerny „Piłsudski” poprzedza pociąg żałobny z trumną Marszałka. Mimo deszczu gromadzą się wzdłuż toru tłumy ludności. Na skrzyżowaniach drogi, długimi szeregami stoją turmanki włosiańskie. Wokół tłumy ludności. Na domach i chatkach powiewają żałobne flagi.

W Piasecznie we wzorowym porządku ustawili się delegacje 12 powiatów woj. warszawskiego.

Około 10 tysięcy publiczności zalegało teren, położony przed dworcem.

Wśród przejmującej ciszy w zupełnym zniechęceniu zgromadzonego tłumu powoli wjechał na stację żałobny pociąg. Za ciemną masą wagonów stojących, ukazała się nagle jaskrawa jasna platforma, na niej wysoko umieszczona na lawecie stała trumna okryta sztandarami. Bili w nią światła reflekt-

torów. W tem świetle ostro odcinały się sylwetki 4 wartowników pod trumną. Z trybuny wygłosił przemówienie starosta Mieszkowski. Następnie ks. Sałagan zaintonował modły, poczem pociąg ruszył w dalszą swoją drogę.

Na pograniczu woj. warszawskiego na st. w Warce zgromadziło się około 8.000 ludzi, z tego 70 procent ludności wiejskiej. Oprócz delegacji wszystkich powiatów woj. warszawskiego ze sztan-darami, na dworcu w Warce obecne-

były delegacje pow. kozienickiego i garwolińskiego.

W Radomiu udział w manifestacji żałobnej wzięli członkowie Rady Miejskiej z prezydentem tow. Szczawińskim na czele.

DALSZE WIADOMOŚCI NA STRONIE pierwszej.

Sfery gospodarcze ślubują

Prezesa Izby Przemysłowo-Handlowych wydał następującą odezwę:

Marszałek Józef Piłsudski odszedł od nas. A odchodząc przekazuje dalszą budowę stworzonego przez Siebie Państwa Polskiego całemu Narodowi. Pamiętaj, że samorząd gospodarczy stał się budowy tej istotnym składnikiem, wier-ni orędziu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i w zrozumieniu odpowiedzialności przed przyszłymi pokoleniami, jaka spada na każdego obywatela w chwili zgonu Budowniczego Państwa Polskiego, uroczyste ślubujemy, że wyteżymy wszystkie siły w pracy naszej, aby stać się godnymi otrzymanego z Jego ofiarnego życia dziedzictwa. W tej doniosłej chwili dziejowej wzy-

wamy reprezentowane przez nas sfery gospodarcze do trwałej, a spokojnej pracy. Niechaj jej wiecznie przyświeca niezatarty obraz Marszałka Józefa Piłsudskiego. Wskrzesciela Państwa Polskiego — Jego cnót i ofiar dla Odrzodzonej Ojczyzny. (P.A.T.)

We Francji

Minister marynarki, Pietri, wydał rozkaz, by na wszystkich okrętach marynarki wojennej francuskiej opuszczono flagi do pół masztu w piątek aż do południa, w sobotę na znak żałoby, w czasie pogrzebu Marszałka Piłsudskiego.

Sytuacja polityczna w Anglii

Sprawozdawca parlamentarny agencji Reutersa donosi, że wybory odbędą się mają prawdopodobnie w październiku roku bieżącego. Rekonstrukcja gabinetu oczekiwana od pewnego czasu zostanie dokonana albo przed Zielonymi Świątami, albo zaraz po tych świątach. Rekonstrukcja nie byłaby zresztą daleko idącą: tylko Baldwin z Mac Donal-dem zamieniliby między sobą swe miejsca. Pogłoski o tem, jakoby Simon miał być usunięty, a Mac Donald miał

go zastąpić, nie jest prawdopodobna. Struktura „gabinetu narodowego” będzie wzmocniona. Wiele zależy będzie od rozmów przedstawicieli Rządu z Lloydem Georgem. Gdyby otrzymano jego poparcie, liczne głosy liberałów, którzy obecnie wstrzymują się od udziału w wyborach uzupełniających, przyskoczyły dla „Rządu narodowego”. (P.A.T.)

OSTATNIE DEPEZJE NA STRONIE DRUGIEJ.

Sensacyjna rozprawa sądowa w Berlinie

Przed paru tygodniami prasa niemiecka podała doniesienie o niedozwolonym wywożeniu dewiz zagranicę przez członków klasztorów katolickich.

Na piątkowej rozprawie przed sądem berlińskim stwierdzono, że sumy wywożone przez zakonnice do Holandji przeznaczone były na popieranie akcji misji katolickiej wśród pogan.

W godzinach wieczornych przewodniczący sądu ogłosił wyrok, skazujący

oskarżoną, zakonnicę klasztoru św. Wincentego a Paulo na 5 lat ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw oraz 140.000 rm. grzywny. W razie nie uiszczenia jej, kara zamieniona zostanie na 14 dalszych miesięcy ciężkiego więzienia. W dalszym ciągu postanowiono ścigać sumę ¼ miliona marek, wywiezionych przez klasztor zagranicę.

Powrót zimy

W Anglii panują niezwykle chłody. W Anglii północnej i w Szkocji, spadł śnieg połączony z gradem. Również w Anglii południowej spadł wczoraj śnieg. W Londynie gwałtowna burza śnieżna spowodowała przerwę w komunikacji.

W Tyrolu spadł śnieg, który spowodował utrudnienia w komunikacji.

Niezwykła zniżka temperatury w Niemczech dała się najbardziej odczuć w Bawarii.

Fala zimna, która od paru dni nawiedziła Francję i inne kraje europejskie, trwa w dalszym ciągu. Termometr wskazywał wczoraj niemal w całej Francji zero lub poniżej zera. Drzewa owocowe i winnice znacznie ucierpiały. W niektórych prowincjach szalały burze śnieżne. Jak np. w departamentach Herault i Gard. U podnóża góry św. Bernarda leży śnieg, zaś na wysokości 2200 m. warstwa śniegu wynosi 7 — 8 metrów. Przez zasypane śniegiem są przekopywane tunele. (A.T.E.)

Wybory w Czechosłowacji

Propaganda wyborcza w związku z dzisiejszymi wyborami do parlamentu osiągnęła swój punkt kulminacyjny. Wiece, zwoływane przez poszczególne partie, są bardzo tłumne. Większych incydentów nie było. Ministerjum spraw wewnętrznych powołało ostatnie zarządzenia wyborcze. Głosowanie odbędzie się w niedzielę o godzinie 8-ej i trwać będzie do godziny 16-ej (1) ojalne wyniki wyborów ogłoszone będą w poniedziałek rano. (A.T.E.)

Aresztowanie b. dygnitarzy

Z Buenos Aires donoszą o aresztowaniu byłego ministra finansów prowincji San-Juan dr. Carlosa Valenzuela pod zarzutem fałszerstw i sprzeniewierzeń. Również brat byłego ministra, dyrektor banku Eduardo Valenzuela został uwięziony. Wiadomość o aresztowaniu obu dygnitarzy wywołała wielkie wrażenie.

Najwyższy Trybunał Litewski

zatwierdził wyrok w procesie kłajpedzkim

Najwyższy trybunał litewski ogłosił w piątek decyzję w sprawie skargi oskarżonych w procesie kłajpedzkim. Z wyjątkiem barona von der Ropp, którego uwolniono od zarzutu przygotowywania powstania zbrojnego, wyroki co do wszystkich innych oskarżonych utrzymano w mocy, a więc i cztery wyroki śmierci na oskarżonych: Pries, Boll, Lepa i Wannagat. Wykona-

nie ich ma nastąpić w ciągu 24 godzin. Skazani postanowili nie wnieść podania do Prezydenta o ulaskawienie.

„Preussische Ztg.” wyraża jaknajgłośniejszy protest i nawołuje Litwę do opamiętania się jeszcze w ostatniej chwili, a mocarstwa-sygnatariuszów konwencji kłajpedzkiej czyni odpowiedzialnymi za pokój Europy, o ile nie wpłyną one na zmianę krwawego wyroku. (P.A.T.)

Min. Laval o swojej wizycie w Rosji

Opuuszczając granice Rosji min. Laval wyraził podziękowanie Rządowi i społeczeństwu sowieckiemu, podkreślając serdeczny ton rozmów i pomyślny ich wynik. W oświadczeniu dla „Prawdy” Laval podkreśla głębokie wrażenie, jakie nań wywarła rozmowa ze Stali-

nem. O stronie politycznej Laval oświadczył: „Zdołaliśmy z całkowitą swobodą, możliwą jedynie w osobistym zetknięciu, omówić wszystkie sprawy, dotyczące naszych krajów oraz zagadnień pokoju europejskiego. (P.A.T.)

Sowiecka ocena paktu z Czechosłowacją

Praca moskiewska poświęca układowi czesko-sowieckiemu artykuły wstępne. Zarówno „Izwestia”, jak „Prawda”, mówią o konieczności obrony interesów słowian. Cała prasa, omawia-

jąc układ z Czechosłowacją, unika wy-padów antypolskich. Wszystkie pisma, podkreślają szybki postęp zbliżenia Czechosłowacji z Sowietami. (P.A.T.)

Włoskie przygotowania do wojny

Przygotowania włoskie do działań wojennych przeciwko Abisynji trwają nieprzerwanie. Miasto Massaua w Erytrei posiada wygląd obozu warownego. Transporty wosk i materiału wojennego odbywają się w przyspieszonym tempie. Okręty, przychodzące z Włoch, są wyladowywane dniem i nocą. Codziennie przybywa od 2 do 3 tysięcy żołnierzy. Z Trypolisu przybyło 10.000 wojsk tubylczych. Ulice i place przedstawiają widok obozów. Wyladowano wielką ilość czołgów i samochodów nowego typu, przeważnie marek amerykańskich. Transporty broni odchodzą do siedziby gubernatora Erytrei, miasta Asmara. Trzy transportowce „Caffaro”, „Indja” i „Hilda” przywoziły materiały kolejowy. Podobno władze włoskie zamierzają wybudować szereg li-

nij kolejowych o znaczeniu strategicznym. Krążą pogłoski, że operacje wojenne rozpoczną się ok. 15 września. (A.T.E.)

Anglia czuwa

Ambasador angielski w Rzymie sir Erick Drummond przybył w piątek rano samolotem do Londynu i został natychmiast przyjęty przez ministra spraw zagranicznych sir Johna Simona. Popołudniu odbyło się w obecności ambasadora posiedzenie gabinetu poświęcone omówieniu sprawy Abisynji. W kołach miarodajnych uchodzi za pewne, że Rada Ligi Narodów na swem najbliższym posiedzeniu zajmie się konfliktem włosko-abisynijskim. (A.T.E.)

WESOŁY KĄCIK

POMIEDZY MAŁŻONKAMI.

— Pamiętasz, mężu, o tem, że za miesiąc obchodzimy nasze srebrne wesele?

— Srebrne wesele? Wyrażaj się dokładnie. Za miesiąc ty obchodzisz 25-letni jubileusz twoich rządów.

FRENOLOGJA.

— Czy uważa pan, że z guzów na czasce można wnioskować o charakterze człowieka?

— Nie powiem. Raczej o charakterze jego żony.

POWIADAJĄ, ŻE...

Powiadają, że prof. Piccard dlatego do Polski przyjechał, ponieważ słyszał, że tu panuje ciężka atmosfera...

Wiadomości Sportowe

Z dnia

STANISZEWSKI ZDYSKWALIFIKOWANY NA ROK Jeden z czołowych naszych łyżwiarzy, Bolesław Staniszeowski (WTO) został zdyktwalifikowany na rok za napisanie artykułu prasowego, krytykującego władze związkowe.

Piłka nożna

NOWA KŁESKA ANGIELSKICH PIŁKARZY. Na miejskim stadionie w Wiedniu rozegrany został wobec 15.000 widzów mecz piłkarski pomiędzy drużyną angielską „Manchester City” a wiedeńską „Austria”. Zwyciężyła drużyna wiedeńska w stosunku 4:3 (0:1).

LIGA GRACZĄ BĘDZIE JEDNAK NA 2 FRONTACH. Piłkarska reprezentacja Ligi graczy będzie w dniu 16 czerwca ostatecznie na dwóch frontach, a mianowicie pierwszy „garnitur” walczyć będzie z reprezentacją Ligi Węgierskiej w Warszawie, zaś drugi „garnitur” pojedzie do Lipska, gdzie spotka się z reprezentacją Saksonji. Obecnie uwzględniane są końcowe warunki finansowe. Drużyna węgierska gracz będzie następnego 18 b. m. w Katowicach z reprezentacją Śląska.

PREZES FRANCUSKIEJ LIGI PIŁKARSKIEJ W POLSCE. Jak nam donoszą z Paryża, w najbliższym czasie ma przyjechać do Warszawy prezes Francuskiej Północnej Ligi Piłkarskiej p. Henri Jooris, który jest jednym z najbardziej wpływowych działaczy sportowych we Francji, ma zaproponować rozegranie dwóch meczów piłkarskich pomiędzy reprezentacjami Polskiej Ligi Piłkarskiej i Francuskiej Ligi Północnej. Pierwszy mecz ma się odbyć we Francji, a rewanż w Polsce. Z Warszawy p. Jooris udaje się do Moskwy, celem nawiązania kontaktu pomiędzy sportem francuskim a sportem sowieckim.

Boks

BOKSERZY POLSCY ZAPROSZENI DO FRANCJI. W połowie czerwca odbędzie się w Paryżu międzynarodowy turniej bokser-ski, zorganizowany przez dziennik „L'Intra-sigeant”. Na turniej ten zaproszeni zostali również bokserzy polscy. Polski Związek Bokserski postanowił odrzucić zaproszenie ze względu na niedostateczne warunki finansowe. Organizatorzy bowiem proponują jedynie zwrot kosztów, ale dopiero od granicy francuskiej do Paryża i z powrotem do granicy, plus utrzymanie i na miejscu, odnawiają natomiast pokrycia kosztów podróży.

Kolarstwo

WARSZAWA BEZ TORU KOLARSKIEGO. Za dwa lata prawdopodobnie Warszawa nie będzie posiadała żadnego toru kolarskiego, Dynasy bowiem mają być rozparcelowane, a tor na Stadionie Wojska Polskiego, zniesiony.

Lekkoatletyka

KOUBKOVA PRZECHODZI NA ZAWODOWSTWO. Prasa czeska donosi, że znana lekkoatletka czeskiej Koubkovej, która się wślawiła zwycięstwem nad Walasiewiczową i fantastycznym rekordem światowym na 800 m. grozi dyskwalifikacja. Sprawa Koubkovej jest obecnie rozpatrywana przez sportowe władze czeskie. Głównym dowodem oskarżenia jest artykuł Koubkovej, umieszczony wraz z jej fotografią w szwajcarskiej prasie. W artykule tym Koubkova dziękuje pewnej fabryce produktów żywnościowych za to, że dzięki jej produktom stała się rekordzistką. Przy-szym rekordzistkom poleca ona te same produkty.

REKORD Z R. 1913 JESZCZE NIE ZOSTAŁ POBIY. Irlandzki zwycięzca olimpijski O'Callaghan pobił ostatnio rekord irlandzki w rzucie młotem z wynikiem 56,90 metrów. Wynikiem tym O'Callaghan zbliżył się jedynie do rekordu światowego, ustanowionego w sierpniu 1913 r. przez Amerykanina Pat Ryana. Rekord Amerykanina wynosi 57,77 metr.

Gry sportowe

AUSTRIACKA REPREZENTACJA GIER SPORTOWYCH W POLSCE. Z Wiednia donoszą, że podczas pobytu polskiej reprezentacji piłkarskiej inż. Kuchar z upoważnienia Polskiego Związku Gier Sportowych, przeprowadził pertraktacje z Austriackim Związkiem Gier Sportowych w sprawie tournée Austriaków po Polsce. Ustalono, że na jesieni reprezentacja gier sportowych Austrii rozegra spotkanie międzypaństwowe z reprezentacją Polski. Tępotę spotkania jeszcze nie jest ustalony. Poza-tem Austriacy mają rozegrać dalsze dwa mecze z reprezentacjami Krakowa i Katowic.

Z całego świata

MISTRZ BOKSERSKI EUROPY w wadze półśredniej, Gustaw Eder, broni tytułu 23 czerwca w Hamburgu przeciwko Włochowi Vittorio Venturi.

NA ZAWODACH PŁYWACKICH szwedka Kersten Isberg ustanowiła nowy rekord skandynawski na 200 y. stylem klasycznym — 2:49 sek.

DO BUENOS AIRES przybył zawodowy pięściarz polski, Edward Ran, w towarzystwie swego menażera L. Kowalskiego.

Pierwszy mecz Ran stoczy z bokserem argentyńskim, Raulem Landini.

Wśród kolonji polskiej mecz wywołał duże zainteresowanie. MISTRZOSTWO FINLANDJI w biegu naprzelaj na 3,5 km. wygrał Lehtinen w czasie 10:28 sek. przed Iso-Holo. Na dystansie 8,5 km. pierwszym był Toivonen w czasie 29:38,4 sek. przed Keponen i Loukola.

W ZAWODACH L. ATLETYCZNYCH w Polsce mistrz Europy Rochard uzyskał na 2000 mtr. wynik 5:40,4 sek.

FRANCUSKI PLYWAK, CARTONNET, potwierdził swą nadszywaną wysoką formę, uzyskując w biegu na 200 y. stylem klasycznym po raz drugi w tym sezonie wynik 2:25,2 sek., lepszy o 0,4 sek. od jego własnego oficjalnego rekordu światowego.

Podróżujemy samolotami!!!

O uruchomienie robót-o zatrudnienie bezrobotnych

Memoriał warszawskiej Rady Zawodowej do Funduszu Pracy

Rada Zawodowa m. Warszawy skierowała do Dyrekcji Funduszu Pracy memoriał, który poniżej podajemy:

Bezrobocie wśród pracowników fizycznych i umysłowych w Warszawie obejmuje, wraz z osobami nie objętymi przez rejestry PUPP i ZUPPU, ponad 50 tysięcy osób, co razem z rodzinami stanowi grupę ponad 200 tysięcy osób, pozbawionych środków do życia.

Ostatnia zima była dla tych bezrobotnych znacznie cięższa od zim poprzednich, bo bezrobocie — nawet oficjalnie rejestrowane — rosło i wzrastało się w tempie i rozmiarach znacznie większych, niż w latach ubiegłych.

Sytuacja bezrobotnych, po ostatnich ograniczeniach pomocy na skutek zmian ustawy ubezpieczeniowej, jest nad wyraz ciężka, bo każdy nowy miesiąc kryzysu wpływa na jej pogorszenie.

Mimo, że jesteśmy już w początkach maja 1935, roboty publiczne lub roboty, dokonywane przy pomocy Funduszu Pracy, ruszyły dotychczas w Warszawie w rozmiarach niezwykle małych; pracuje na nich zaledwie kilkuset robotników, mimo, że obiecano jeszcze zimą, iż praca na robotach Funduszu Pracy ruszy całą siłą zaraz na wiosnę. Co najmniej miesiąc dni pogodnych i ciepłych został stracony w ten sposób bezpowrotnie.

Rada Zawodowa m. st. Warszawy występuje wobec powyższego z postulatem jaknajwyższego uruchomienia robót Funduszu Pracy i w jaknajszerszych rozmiarach, celem umożliwienia bezrobotnym zarabkowania i zdobywania środków do życia. Na robotach tych w Warszawie winni znaleźć zajęcie wszyscy pozostający bez pracy.

Wobec stwierdzonych w roku ubiegłym faktów przyjmowania do robót za Protekcją uprzywilejowanych organizacji ZZZ (Zw. Budowlany) domagać się musimy zatrudnienia robotników w roku bieżącym bez wszelkiej protekcji. Na podstawie stwierdzenia obiektywnego złego stanu materialnego bezrobotnych i przy uwzględnieniu list i spisów bezrobotnych, przedstawionych przez klasowe organizacje zawodowe, liczące bez sprzecznie w Warszawie najwyższą liczbę

Przy otyłości stosuje się naturalną wodę gorzką **Franciszka-Józefa** Pyl. się lekarzy

bę członków (Sprawozdanie Rady Zawodowej za rok ubiegły załączamy; mówi ono o liczbach zorganizowanych członków w klasowych związkach zawodowych).

Płaca 4 złote za dzień pracy na robotach Funduszu Pracy odbiega znacznie od przeciętnych płac robotników niewykwalifikowanych w Warszawie, które wynoszą, wedle posiadanych przez nas danych, zł. 5 gr. 30 na dzień. Niska płaca na robotach Funduszu Pracy ma w ten sposób wpływ na ogólne obniżenie poziomu płac, ze szkodą dla ogólnej konsumpcji. Nie wystarcza ona na utrzymanie się bezrobotnych, zadłużonych dziś niezmierznie, chociaż na jakimś takim poziomie życia. Skłania to Radę Zawodową m. st. Warszawy do domagania się podniesienia tych płac, co najmniej do

poziomu przeciętnych płac robotników niewykwalifikowanych w Warszawie, t. j. co najmniej do zł. 5 gr. 30 za dzień pracy.

Praca turnusowa pozwala wprawdzie zatrudnić większą liczbę bezrobotnych, powoduje jednak tylko częściowe zatrudnienie. To też Rada Zawodowa m. st. Warszawy domaga się zatrudnienia bezrobotnych w Warszawie bez stosowania turnusów.

Powyższe postulaty przedkładamy Dyrekcji Funduszu Pracy, występując o jaknajwyższe ich załatwienie w interesie bezrobotnych i ich rodzin, węgających dziś w najgorszych warunkach, bez pracy i chleba.

Za Radę Zawodową m. st. Warszawy
Przewodniczący (—) **W. Piótek**,
Sekretarz (—) **A. Zdanowski**.

Znak czasu

Bankructwo słynnego „Michalika” w Krakowie

W tych dniach zamknięto znaną w Krakowie cukiernię Michalika przy ul. Florjańskiej 2, zw. Jamę Michalikową. Zamknięcie nastąpiło wskutek bankructwa firmy powstałego na tle zaległości podatkowych. B. cenne obrazy, sławna „Szopka Krakowska” zostały zajęte przez egzekutora i wywiezione do hali licytacyjnej, gdzie, jak można się spo-

dziewać, ulegną zniszczeniu. „Jama Michalikowa” zyskała swą sławę jako kawiarnia artystów i literatów. Tu przed wojną gromadzili się przedstawiciele „Młodej Polski”, tu był punkt zborny całego świata artystycznego i literackiego Krakowa. Dziś za czasów „sanacyjnych” doczekała się „Jama Michalikowa” smutnego końca.

I tacy „patrioci”

otrzymują na Śląsku pracę?

Jedno z pism śląskich zamieściło przed kilku tygodniami notatkę, że w Zarządzie Przemysłowym zakładów pszczyńskich otrzymał niejaki p. Wieliczka - Wieliczka bardzo dobrą posadę, chociaż swego czasu w Poznaniu został zdegradowany za nieprawne przywłaszczenie sobie cudzych rzeczy, oraz zasadzony na więzienie. Zarzutami temi p. Wieliczka czuł się dotknięty i wytoczył redaktorowi tego pisma skargę o obrazę.

Na rozprawie, która odbyła się w Katowicach, zaofiarował redaktor dowód prawdy, oraz podał szereg świadków na okoliczność, że zarzuty są prawdziwe.

Ponieważ sąd dopuścił dowód prawdy, będziemy niedługo świadkami ciekawego procesu.

Gdyby zarzuty okazały się prawdziwe, wówczas powstanie drugie pytanie, a mianowicie: Na jakiej podstawie sprowadza się na Śląsk ludzi o tak zaszarganej opinii, dając im dobre płatne posady, gdy na Śląsku znajduje się ołbrzymia armia bezrobotnych?

Wojowniczy wójt w powiecie wadowickim

(Kor. własna).

W gminie Skawce (pow. wadowicki) kilka lat wójtował Jan Niziołek, człowiek, cieszący się wielkim zaufaniem w „sanacji”, przewodniczący miejscowego koła BBWR. Dufny w poparcie sfer „sanacyjnych”, p. wójt poczynił sobie w gminie jak dyktator. Nie znosił żadnej opozycji. Zdawało mu się, że wszystko ujdzie mu bezkarnie. Z sąsiadem swoim Stanoskiem żył w niezgodzie. Bo, jakże to, — sprzeciwiać się wójtowi i to jeszcze w dodatku tak „zasłużonemu” „sanatorowi”?

P. wójt zapalał złością do swego sąsiada. A biada śmiałkowi, któryby się odważył zdradzić z p. wójtem. Przekonał się o tem Stanoszek i jak boleśnie. Okazała się przedko nadarzyła. P. wójt drągiem pobił sąsiada i złamał mu rękę. Ale sąsiad nie darował i wniósł skargę. Nie pomogło nic p. wójtowi. Dał mu 6 miesięcy „dziury”. Zaapelował w nadziei, że może się to zmienić. Poza tem Stanoszek wniósł skargę o odszkodowanie. Będzie

musiał p. wójt „bulić”. Niema rady. Na dobitkę pozbawiono go wójtostwa. Skończył się dla p. Niziołka dobre czasy.

Odmieniła się karta. 6 miesięcy „paki”, odszkodowanie i utrata „władzy”. Teraz już jest zwykłym śmiertelnikiem i b. niefortunliwym. Stroskany i rozpaczony rozpamiętuje minione chwile „sławy”. Tyle robił dla „sanacji” i tak go smrotnie opuścili. Ale jeszcze nie traci nadziei. Jeszcze się czepia kłamki „sanacyjnej”. Może znowu wylezie na wóz. Takich „sanacji” potrzeba.

Brykiet gazowo-toksykarna
„BRYTOX”
wg. przepisu Państw. Zakł. Higieny
TEPI PLUSKWI i inne robotwa
Mieszkania dezynfekcyjne
kule własna kolumna
Sprzedaż we wszystkich składach i młynach
Tel. 9-00-19

Ciągle pogarszanie się sytuacji w przemyśle Zagłębia Dąbrowskiego

W ub. tygodniu sprawozdawczym w przemyśle metalurgicznym Zagłębia Dąbrowskiego zaszła dalsza zmiana na gorsze. Liczba pracujących robotników zmniejsza się stale. W stanie zatrudnienia w przemyśle węglowym nie zaszły żadne zmiany.

Huta Katarzyna zredukowała 110 robotników z wydziału rurkowni.

Fabryka Deichla wysłała 65 robotników na 1-miesięczny urlop turnusowy.

Również fabryka „Elektryczność” w Zabkowicach rozpoczęła urlopy turnusowe.

Gwarectwo Hr. Renard zwolniło z pracy 35 robotników, zatrudnionych na powierzchni.

Cementownia „Wiek” w Ogrodzieńcu została uruchomiona. Liczba zatrudnionych robotników ustalona zostanie w przyszłym tygodniu. W innych gałęziach przemysłu bez zmian.

STRAJK MALARZY TRWA.

Strajk 130 pracowników malarskich w Sosnowcu trwa w dalszym ciągu. Prawdopodobnie w przyszłym tygodniu w inspektoracie pracy w Sosnowcu odbędzie się w tej sprawie konferencja. Strajk ma przebieg spokojny.

W SPRAWIE PŁAC ROBOTNIKÓW ZATRUDNIONYCH PRZY REGULACJI PRZEMYSŁU.

Inspektor pracy inż. Wesołowski zbadał warunki pracy i płacy robotników z Zagłębia Dąbrowskiego, zatrudnionych przy regulacji Czarnej Przemysłu pod Myskowicami. Inspektor stwierdził, że warunki pracy są ciężkie i robotnicy nie zdołają akordami wyrobić siawki dniówkowej. Naskutek interwencji inż. Wesołowskiego, robotnicy otrzymywać będą dniówkę 2.60 zł. Poza tem cofnięte zostały wymównienia, które w związku ze strajkiem otrzymało 80 robotników.

ZŁA PRZEMIANA MATERJI JEST CZĘSTO PRZYZYNA WIELU CHOROÓB
(kamienie żółciowe, artretyzm, ischias, choroby skóry), kuracja ziołami **CHOLEKINAZA** polega na pobudzeniu wątroby do normalnej czynności i reguluje przemianę materji. Broszury bezpłatnie.

Polska Pracująca w dniu 1-go Maja

(Od naszych sprawozdawców)

Imponujące obchody w okręgu Łodzi-Podmiejskiej

Pabjanice

Przed 1-ym Maja Komitet PPS i Klasowe Związki Zawodowe przeprowadziły odpowiednią propagandę na rzecz obchodu święta robotniczego. Polskie związki zawodowe i Ch. D. razem z kapitalistami do obchodu ustosunkowały się wrogo.

O godz. 9-ej rano przeszedł pobydka z orkiestrą ulicami, poczem nastąpiła zbiórka przed „Domem Robotniczym”, gdzie masowo zgromadzili się robotnicy włókiennicze, drzewni, spożywczy i innych zakładów. Większość fabryk była nieczynna, również w poważnej ilości porzucili pracę chałupnicy. Do zebranych wygłosił dłuższe przemówienie tow. poseł Szczerkowski, który scharakteryzował znaczenie święta robotniczego i ogólne żądania klasy robotniczej. Następnie wygłosił przemówienie tow. Raszpla, mówiąc o walce robotników o swoje prawa i nawołując do organizowania się i stania wiernie przy sztandarach PPS i Klasowych Związków Zawodowych. Przemówienia mówców wywołały wielkie wrażenie wśród zebranych. Rezolucję CKW. PPS. przyjęto jednomyślnie.

Po południu odbyła się w sali kina miejskiego akademja, poświęcona obchodowi 1-go Maja. Na program złożyły się: występ chóru TUR-a, przemówienie tow. poseła Szczerkowskiego i część artystyczna. Sala była wypełniona po brzegi.

Poza pochodem PPS i Klasowych Związków Zawodowych, żadne inne organizacje nie usiłowały urządzać pochodu. W kinie „Zachęta” została zorganizowana przez ZZZ akademja, która wypadła bardzo blado, ponieważ wzięła w niej udział znikoma grupka ludzi.

Zduńska-Wola

W mieście naszym obchód 1-go Maja

wypadł nadzwyczajnie, co przynajmniej naszy przeciwnicy. Wszystkie fabryki przez cały dzień były nieczynne.

Obchód 1-go Maja dowodzi, że wptywy PPS i Klasowych Związków Zawodowych w Zduńskiej Woli bardzo się wzmocniły.

Do zgromadzonych wygłosił przemówienie z ramienia OKR-u i Klasowego Związku Włókienniczego tow. St. Goliński z Łodzi, który omówił sytuację ogólną i główne żądania klasy robotniczej. Następnie wygłosił przemówienie: tow. tow. Kaczmarek, przewodniczący Związku Włókienniczego, ławnik Zarządu Miasta Cybalk i Zalmanowicz, przedstawiciel „Bundu”. Przemówienia spotkały się z wielkim uznaniem. Rezolucję CKW przyjęto jednomyślnie. Pochód wypadł imponujący.

Wieczorem w sali Straży Ogniowej, wypełnionej po brzegi, odbyła się akademja, na którą złożyło się przemówienie okolicznościowe tow. Kamoli, chór TUR, komedia p. t. „Strajk”.

Po południu na placu sportowym odbyły się zawody sportowe, zorganizowane przez Klub Sportowy TUR-ra.

Konstantinów k. Łodzi

Obchód 1-go Maja był organizowany wspólnie przez PPS i NSPP.

Rozbijająca robota „sanacji”, uniemożliwianie w większości okręgów list socjalistycznych przy ostatnich wyborach do samorządu, zamianowanie brumistrzem miasta Doleckiego, wbrew opinii szerokiej mas, żadne szyskany nie zdołały ostatecznie szeregów robotniczych.

Na placu zbiórki zebrał się robotnicy, rzemieślnicy i drobni obywatele. Uformował się pochód, który przeszedł głównymi ulicami miasta do Placu Wolności. Na czele pochodu szła orkiestra; niesiono sztandary PPS, NSPP i Polskiej Sjon.

Do zebranych wygłosili przemówienia

tow. tow. Roll z ramienia OKR. PPS., Heike z NSPP. Po przemówieniach została przyjęta rezolucja CKW.

Złoczew-Kaliski

Na wezwanie PPS na obchód do Złoczewa, poza ludnością miejscową, przybyło dużo chłopów małopolskich z okolic. Pochód świadczył, że wśród ludności pracującej miasta i wsi zacieśnia się solidarność walki o wspólne cele wywoleńcze. Przy dźwiękach orkiestry niesiono czerwone sztandary i transparenty z aktualnymi żądaniami. Na Rynek do zebranych wygłosili przemówienia tow. tow. B. Langner z ramienia O. K.R. PPS., oraz Pawlicki, ławnik m. Złoczewa i inni. Rezolucję CKW przyjęto jednomyślnie.

Po południu w sali straży ogniowej odbyła się akademja, a wieczorem zabawa taneczna.

Szadek

Komitet PPS zorganizował wiec w sali Straży Ogniowej, wypełnionej po brzegi. Na wiec ten, poza ludnością miejscową, przybyło dużo chłopów małopolskich z okolicy. Tow. sen. Danielewicz omówił sytuację gospodarczą i polityczną, znaczenie święta robotniczego i naczelne postulaty ludu pracującego. Rezolucję CKW przyjęto jednomyślnie.

O obchodzie 1-go Maja w Zgierzku pisaliśmy poprzednio.

W wymienionych miastach w okręgu Łodzi-Podmiejskiej ZZZ, BBS i komunistki (poza wiecem ZZZ w Pabjanicach) nigdzie nie wystąpił z własnym pochodem, ani nie usiłowali takowego zorganizować, zdygając sobie sprawę, że ich wpływy są tak małe, że wykazywali tylko swoją nicość. Obchody, organizowane przez PPS, wspólnie z innymi organizacjami, miały wszędzie spokojny przebieg i wypadły bardzo dobrze, mimo szalejącej śnieżycy.

Kronika lwowska

ZWIĄZKI ZAWODOWE OSTRZEGAJĄ DYREKCJĘ BROWARÓW LWOWSKICH

Zarządy lwowskich związków zawodowych wysłały do Dyrekcji Lwowskich Browarów jednobrzmiące pismo, w którym domagają się zaprzestania drażnienia i złośliwych szykan w stosunku do zajętych w browarach robotników.

Pismo to zwraca uwagę, że przed 8-miu miesiącami wydano cały warsztat mechaniczny w liczbie 12 osób w tej K. Pietrusze. Po pewnym okresie wydano z pracy znowu 12 towarzyszy i znowu drugiego przewodniczącego Związku tow. Tomasza Stóhrera.

Pod koniec pismo zawiadamia, że w razie nieustania presji członkowie związków, którzy są konsumentami wyrobów lwowskich browarów, wyciągną z podanych wyżej faktów należyte konsekwencje i przeprowadzą ściśle przestrzegany bojkot.

PIEKARZE ORGANIZUJĄ SIĘ

Kilku osobników o kryminalnej przeszłości przypuściło ostatnio skoncentrowany atak na związek robotników piekarskich. Wykorzystując ciężkie położenie w zawodzie piekarskim postanowili wnieść w szeregi robotników rozbicie dezorientację potrzebną dla łowienia ryb w mętnej wodzie. Te rozbijająca robotę prowadzi się pod firmą ZZZ.

Związek klasowy postanowił bronić się przed zamachami i przeprowadza obecnie rejestrację członków, którzy nie dają się brać na lep demagogii i dobrze pamiętając o tem, że umowę zbiorową dla piekarzy wywalczył klasowy Związek zawodowy. Lokal Związku mieści się obecnie przy ul. Rutowskiego 23.

WYBORY DO WYDZIAŁU WYKONAWCZEGO RADY ZAWODOWEJ

Na ostatnim posiedzeniu Wydziału Wykonawczego omawiano sprawę zwołania konferencji okręgowej delegatów wszystkich scentralizowanych związków zawodowych. Na konferencji tej złożone

zostaną sprawozdania z działalności za okres ubiegły i przeprowadzone zostaną wybory nowego Wydziału Wykonawczego.

Data zwołania konferencji z ustaloną przez prezydium porządkiem dziennym zostanie niebawem podana do wiadomości.

JAK ENDECKI „KURJER LWOWSKI” ZOSTAŁ PISMEM „SANACYJNEM”

Zarządca przymusowy z ramienia Ubezpieczalni ś. p. Dr. Błażejowski mianował redaktorem odpowiedzialnym pisma p. Starzewskiego, członka „sanacyjnej” grupy prowadzonej przez posła Stahla. W związku z tą nominacją ustąpił dotychczasowy redaktor naczelny p. Matjasik, inni członkowie dotychczasowego zespołu dostali wypowiedzenia. Do pisma mają wejść teraz p. Hrabyk, p. Piszczkowski, twórcy niedawnej frondy endeckiej z pod znaku t. zw. „Akcji Narodowej”. Numer „Kurjera”, który wyszedł pod nową redakcją ma już wybitnie „sanacyjny” charakter.

Ponieważ „sanacja” zlikwidowała na gruncie lwowskim długi szereg swych dzienników jest nadzieja, że usanowany „Kurjer lwowski” także długo nie pociągnie: Endecy noszą się podobno z zamiarem wydawania nowego dziennika.

Jeśli grasz na loterii, kupuj losy w kolekturze

ROBOTNICZEGO TOW. PRZYJACIOŁ DZIECI

Adres: Warszawa, Al. 3 Maja 2, m. 68, telefon 5.32.88 — P.K.O. Nr. 24360.

Subkolektory:

Jędrzejewska, Chłódna 6, tel. 6-90-77.

Mansfeld, Nowogrodzka 10, tel. 9-94-36

Wysyłka losów na prowincję.

KRAWIEC HERMAN LIPSZYC

Gmach Opery Warszawskiej
otrzymał ostatnie nowości
na SEZON WIOSENNY 1935

WYTWÓRNIĄ MEBLI EUGENJUSZ BRYCHT

Warszawa, Świętokrzyska 6 (I piętro)
POLECA MEBLE: gotowe i na zamówienie.
Komplety i sztuki pojedyncze
Wykonanie solidne według najnowszych projektów.

Ch. B. RAPPEL

b. współwłaściciel firmy
i. Rappel i Syn podaje do wiadomości, że założył samodzielnie
przy ul. Świętojańskiej 16
FABRYCZNIĘ FUTER
i przyjmuje wszelkiego rodzaju futra do wyprawienia i farbowania.
Z poważaniem Ch. B. RAPPEL Świętojańska 16

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś o godz. 8-ej wiecz. kom. muz. Lajtai'a p. t. „Mądra Mama” reżyserji dyr. W. Biegańskiego z Elną Gistett.

TEATR WIELKI. Po przerwie, spowodowanej żałobą, Opera wystawia dziś o godz. 8 wiecz. operę „Niema z Portici” z Lodą Halamą w kreacji tytułowej.

W najbliższych dniach premiera potężnego misterjum operowego L. Rocca „Dybuk”. Kompozytor obecny będzie na premierze.

TEATR NARODOWY. Dziś „Judasza” Rostworowskiego z Ludwikiem Solśkim.

TEATR POLSKI. Dziś „Dziady” z Józefem Węgrzynem. Początek o godz. 7 w. Ceny niższe o połowę.

TEATR NOWY. Dziś „Człowiek czynu” Michała Choromańskiego.

W poniedziałek abonament 4-F i 4-L.

TEATR LETNI. Dziś i codziennie komedia Pawła Schurka „Muzyka na ulicy”.

TEATR MAŁY. Dziś amerykańska komedia „Wszelkie prawa zastrzeżone”.

TEATR KAMERALNY. Dziś sztuka Bus-Feketego „To więcej, niż miłość” z Ireną Grywińską i Adwentowiczem.

TEATR COMEDIA. Dziś sztuka Kazimierza Gołby w sześciu obrazach p. t.: „Rekruci” w reżyserji Eugenjusza Poredy.

TEATR AKTORA. Dziś sztuka A. de Stefaniego i F. Cerio „Krzyk” z Jaraczem.

TEATR „STARA BANDA”. Dziś rewijska „Warszawa w kwiatkach” z udziałem Kalinówny, Andrzejewskiej, Górskiej, Jarosy’ego, Toma, Skoniecznego oraz kwartetu zagranicznego.

TEATR REWJI MIGNON. Dziś rewja „Raj za 100 złotych”.

INSTYTUT REDUTY. Dziś o 8 wiecz. komedia A. Cwojdzkiego „Teoria Einsteina” w reżyserji Juljusza Osterwy.

CYRK STANIEWSKICH. Codziennie o godz. 8 min. 15 Turniej zapaśniczy o Miśrostwo Świata na rok 1935.

Teatr Wielki

Premjera, Środa 22 Maja r. b.

„DYBUK”

op. L. ROCCA

Poraz pierwszy w Europie
po Teatrze La Scala
w Mediolanie

„2 C” = uroda i talent

Rozwiązanie tej na pozór trudnej formuły znajdziecie dziś wszyscy w kinie Pan, udając się na wielką premierę najnowszej filmu Claudette Colbert „Kobieta szuka miłości” (The Gilded Lily). W roli skromnej dziewczyny, Marylin David, zawiedzionej w miłości, w końcu gwiazdy music-hall’ów, Claudette Colbert w żadnym ze swych poprzednich filmów nie stworzyła takiej kreacji aktorskiej. „Kobieta szuka miłości” godnie zakończy sezon kina „Pan”, wyśuwającego się na czoło kin stolicy. (x)

Japoński Białe Bez

WODA KWIATOWA
PERFUMY
MUDŁO
PUDEK

J. SZACH WARSZAWA

Pióro wieczne—to cenny przedmiot

Oddawanie do naprawy niepowołanym jest ryzykowne. Jedynym w Polsce mechanicznym zakład. Uskutecznia naprawy piór i ołówków, wykonywa części zamienne, tłoczy napisy reklamowe! M. SZPIGNER, Warszawa, Graniczna 8, tel. 616-63.

Przyjeżdżnym wykonywa się na poczekaniu.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Wonder Bar”.
AKRON: „Córka gen. Pankratowa” i „Arka Noego”.
APOLLO: „Bengali”.

APOLLO
POCZ. SEANSÓW
CODZIENNIE
g. 12, 2, 4, 6, 8, 10
DOZWOLONY

BENGALI

w roli gł.
GARY COOPER
FRANCOT TONE
RICHARD CROWELL

ANTINEA: „Siostra Marta jest śpiewem” i „Anioł nie teściowa”.
AMOR: „Przygoda o północy” i „Przedmieście”.
AS: „Cesarskie łowy” i „Urwis z Hiszpanii”.
ATLANTIC: „To lubią mężczyźni”.

ATLANTIC
Pocz. 6-8-10
W niedzielę i święta o godz. 12 i 2
Poranki

Musująca przednim humorem komedia wiedeńska

TO LUBIA MĘCZYŹNI

W czołowych rolach:
ROZSI SZÓKE ERNST
BARSONY SZAKALL VEREBES

COLOSSEUM: „Poszukiwaczki złota” i rewja.
COLOSSEUM MAŁE: „Buster rozda miliony” i „6 godzin życia”.

CORSO: „Serce Indjanki” i rewja.
CZARY: „Nowi ludzie”.
CAPITOL: „Roześmiane oczy”.

CAPITOL Marszałkowska 125
p. 4, 6, 8, 10
W niedzielę i święta 12, 2.

KUPON
balkon 109
partier 175

SHIRLEY TEMPLE „ROZESMIANE OCZY”

CASINO: „Niedokończona symfonia”.

CASINO 6. 8. 10
Najwspanialszego arcydzieła filmowego prod. Sascha, Wiedeń 1935 p. t.

NIEDOKOŃCZONA SYMFONJA

W rol. gł. uroczą Martę EGGERTH i znakomity Hans JARAY
Realizacja: Willy FORST.

FAMA: „Jestem zbiegiem”.
FILHARMONJA: „Nasi chłopcy marynarze”.
FORUM: „Świat się śmieje”.
FLORIDA: „Lady Lon” i „Maski dr. Fu Manchu”.
HELJOS: „ABC miłości” i komedia

Kronika Organizacyjna

EGZEKUTYWA W. OKR. PPS. W poniedziałek dn. 20 b. m. o godz. 6 wiecz. odbędzie się posiedzenie Egzekutywy, ul. Długa 2f.

OKR. WARSZAWA - PODMIEJSKA. Posiedzenie Egzekutywy odbędzie się we wtorek, t. j. 21 b. m. o godz. 6 w. Obecność wszystkich delegatów i członków Egzekutywy konieczna.

WARSZ. ORGAN. MŁODZ. T. U. R. Wszyscy członkowie Warsz. Organizacji Młodzieży TUR winni przybyć na ogólne zebranie dziś o godz. 10 rano, Wawerska 7, II p. Na porządku dziennym: referat przewodniczącego Kom. Centr. i sprawy organizacyjne.

Rada Zawodowa

W poniedziałek, dn. 20 maja, o godz. 18.30, w sali Związku Pracowników Inst. Użytk. Publ. przy ul. Wawerskiej 7, II piętro odbędzie się

KONFERENCJA ZARZĄDÓW ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

zrzeszonych w Radzie Zawodowej m. st. Warszawy

Na porządku dziennym: sprawy pierwszorzędnej znaczenia. Obecność całych Zarządów niezbędna.

Warsz. Wydział Kobiety PPS.

ZEBRANIE KOŁA KOBIEC DZIELNICY „CZERNIAKÓW”, ul. Nowosielska 1, odbędzie się dnia 19 b. m. w niedzielę o godz. 11-ej rano. Referat wygłosi tow. or. Budzińska-Tylicka.

STAN POGODY wg PIM

POCHMURNO.

Wczoraj w godzinach porannych na całym obszarze Polski trwała pogoda przeważnie pochmurna z deszczami, głównie na Mazowszu i Podlasiu.

Dziś chmurno z przejaśnieniami w zachodniej połowie Polski, a z przelotnymi deszczami we wschodniej. Temperatura bez większych zmian. Słabe wiatry miejscowe.

Pokwitowanie

Rada Zw. Zaw. w Częstochowie kwituje:

Na strajkujących robotników fabryki Papierni w Częstochowie wpłacił: Centralny Związek Górników Oddział Nr. 72 w Kąkaszu, zł. 50. Oddział Nr. 49 w Brelikowie zł. 15.

Urzednicy N. N. — M. S. Wew. wpłacił zł. 10.

BIURALISTKA studentka, ze znajomością maszyny, niemieckiego i buchalterji, poszukuje posady. Wymagania bardzo skromne. Telefon 10-03-78.

Nasza rubryka

STUDENT MEDYCYNY (ostatni rok) UDZIELAM lekcji i korepetycji w języku niemieckim. Oferty dla „Nauczycielki” do adm. „Robotnika”.

NIEMIECKIEGO udzielam. Lekcje i korepetycje. Oferty do adm. „Robotnika” dla „Nauczycielki”.

MATURYSTKA ze znajomością francuskiego poszukuje lekcji, zajęcia. Tel. 10-03-78.

DYPLOMOWANA KOSMETYCZKA ofiarowuje swą pracę. Specjalność: zabieg wyszczuplający. Ceny niskie. Chłodna 2-7. Można zaopiekować listownie.

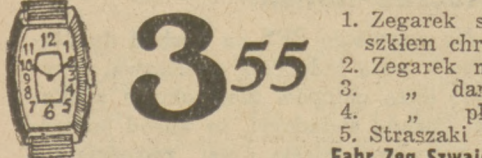
STUDENTKA PEDAGOGIKI, długoletnia praktykantka, uczy dorosłych skróconą metodą. Przygotowuje do egzaminów. Tani! Referencje! Telefon 5-83-07.

PŁASZCZE

nieprzemakalne damskie, męskie, wiatrówki i kurtki skórzane w wielkim wyborze, oraz specjalny dział ubiorów dziecięcych, posiada stale na składzie.

A. SWIDER
Warszawa, ul. NALEWKI 9 w podwórzu.
UWAGA!!! Ceny konkurencyjne.

OGŁOSZENIA DROBNE

A.A.A.A.) TAPCZANY higieniczne, automatyczne patentowane 3722, złotych 50 oraz nowoczesne kozetki, otomany. Warunki dogodne. Wytwórnia: Twarda 5. 945

FARBUEJEMY odświeżamy obuwie, torebki, kurtki skórzane. „Farbiarnia obuwia” Graniczna 7.

ŁÓŻKA, wózki, meble metalowe, leżanki i piece systemu amerykańskiego sprzedaje po niskich cenach. Fabryka J. Neufeld, Warszawa, Brukowa 4, tel. 10-14-66. Wojskowym i urzędnikom kredytu.

MEBLE wielki wybór na dogodnych warunkach. Graniczna 17, I piętro front.

O STRZENIE wszelkich noży, tasaków, nożycek, brzytw, maszynek do włosów, czapek. Naprawa maszynek do mięsa, prymusów, wyżymanek oraz części zamiennych do tychże najlepiej, najtaniej w warsztatach szlifiersko-kożowniczych Jankowskiego Solna 15 (sklep), tel. 11-70-42. Firma istn. 43 lata.

PŁYTY gramofonowe 2 zł 30 płyt miesięcznie bez kaucji. Wypożyczalnia „Nowość” Złota 63 — 79.

PŁYTY najnowsze 1.30. Wypożyczamy bez kaucji 30 płyt za 2 zł. Marszałkowska 111 brama kina Światowid.

P) PŁYTY zamiana. Patefony Tania! „Nowość” Chłodna 66 — 76

PŁYTY 0.30, najnowsze 1.25. Zamiana starych na najnowsze wszystkich marek. Patefony najtaniej. Placówka Polska, Marszałkowska 79.

Płaszczki, kostiumy na sezon wiosenno-letni najnowsze modele szyje krawiec damski tanio. Przyjmuje z własnych i powierzonych materiałów. Udziela kredytu. Twarda 10—48. Telefon 673-39.

Pizamy szlafroki damskie najnowszych modeli po cenach najtańszych poleca znana wytwórnia Bielizny „Dobrobieł”, ul. Dr. Zamenhofa 40. Telefon 11-89-89.

Rowerowe części duży wybór, najtaniej TECHNORAD Wspólna 17, tel. 8-13-78

REKAWICZKI skórkowe, reniferowe, świńskie. Ceny konkurencyjne, poleca Wytwórnia, Pawia 9. 1486r.

SALON Wiecznej Ondulacji. Pielęgnacja cery, włosów. Preparaty Hormonowe. Marszałkowska 34 podwórze

SENATORSKA 8 w bramie „DEO” Ubranka, sukienki, paletka, mundurki.

STOLARY okragle, owalne, pełnowartościowe, gwarantowanej roboty, poleca Stolarz, Wawerska 12.

Stolarz przyjmuje wszelkie obstarunki mebli nowoczesnych, reperacje, odświeżanie, przedpokoje lakierowane oraz roboty tapicerskie, zakładanie firanek, Mylna 11, telefon 11-83-32.